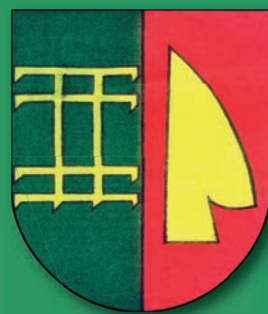

Bořetické *listy*

Duben 2013
Číslo 1

*Není to apríl,
je to Velikonoční neděle*

Fotogalerie

Žehnání mladého vína

Žehnání mladého vína – u cimbálu

Žehnání mladého vína

Velikonoční košt vín

Pan Cyril Lebeda oslavil životní jubileum 90 let

Paní Anna Staňková oslavila životní jubileum 90 let

Fotogalerie

Dětský karneval

Dětský karneval – předávání cen

Dětský karneval

Garanti letošního zápisu – 5. třída

Zápis prvňáčků

Zápis prvňáčků

Fotogalerie

Hudební vystoupení v ZŠ

MŠ – velikonoční dílničky – posezení u kávy a čaje

MŠ – velikonoční dílničky

Maškarní ples ve školce

Plavání v Hustopečích – 2. a 3. třída

Úvodník

Vážený spoluobčané
a čtenáři zpravodaje,

nekonečně dlouhá zima je snad již opravdu za námi a máme tady jaro a hlavně sluníčko, které nám dává sílu do další práce. Velikonoce na sněhu nepamatují ani ti nejstarší pamětníci. Velikonoce jsou nejvýznamnějším církevním svátkem roku, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista a zároveň oslavou jara. Jsem rád, že v Bořeticích se tyto církevní svátky stále dodržují.

V letošním roce oslavíme i významné výročí 1 150 let od příchodu věrozvěstů na Velkou Moravu, Cyrila a Metoděje z Byzantské říše, které na Moravu pozval kníže Rostislav. Cyril a Metoděj přišli na Moravu v roce 863 a zasloužili se o vznik prvního slovanského písma hlaholice, překlad Starého zákona a vytvoření právního řádu. Položili základ české státnosti. Význam příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu výrazně ovlivnil historii všech slovanských národů.

Možná i Bořetic – legenda vypráví, že Cyril a Metoděj se při svém putování po Velké Moravě zastavili, aby si odpočinuli na místě dnešního kostela. A na tomto místě zanechali hůl ve tvaru kříže. Tento symbol motivoval zdejší občany k vybudování prvního dřevěného kostela v Bořeticích.

U příležitosti tohoto významného výročí a prvního sjezdu rodáků vysadí obec v měsíci dubnu za přispění žáků ZŠ a MŠ stromořadí po obou stranách cesty vedoucí od stavebnin po již vysazenou alej v trati Pod Kopcama. Alej bude čítat 93 stromů, z toho 3 lípy. Takřka na všechny žáky ze ZŠ a MŠ připadne jeden stromek. Každý stromek bude označen jménem žáka, a tím se děti stanou patrony vysazeného stromu. Obec zajistí běžnou údržbu stromů, ale např. v případě sucha předpokládáme, že děti budou „své“ stromky zalévat.

Bohatá plesová sezóna je za námi. I s dětským maškarním bylo celkem šest plesů. Obec a spolky uspořádají více než 26 kulturních akcí. Všem pořadatelům a organizátorům těchto akcí za jejich obětavou práci děkuji. Ve dnech 26. – 28. července připravujeme první setkání rodáků. U této příležitosti bude pokřtěno první vydání knihy vyprávějící o historii Bořetic. Kniha se bude po celou dobu prodávat v KD. Program setkání rodáků je na jiné straně tohoto vydání. Přesto v krátkosti připomenou, proč setkání rodáků bude trvat tři dny. V kulturním domě bude od pátku do neděle probíhat prezentace spolků, každý spolek bude mít své místo, na kterém představí svou historii i současnost. Obec zde představí historické dokumenty, historické fotografie a vše, čím se obec může pochlubit. Pokud někdo z občanů má nějaký historický dokument nebo fotografii, budu rád, když ji obci na toto setkání zapůjčí. Věřím, že většina rodáků najde na fotografiích své předky, rodinu nebo známé a že nám pomohou poznat a zaznamenat, kdo všechno na fotografiích je. Fotografie a dokumenty budou očíslovány a ten, kdo bude mít zájem o jejich kopii, si toto číslo zapíše a na-

hlásí u prodeje knihy. Obec pak pořídí a zašle kopii na nahlášenou adresu. V pátek proběhne od 16 do 20 hod přátelská beseda rodáků a prohlídka dokumentů v KD. V sobotu 27. 7. bude hlavní program sjezdu rodáků. Kromě KD bude pro veřejnost otevřena ZŠ a MŠ, dále kostel sv. Anny. Po krásné obci a katastru obce bude návštěvníky a rodáky vozit kolový vláček. Kulturní program začne ve 13 hod na sóle u KD a bude trvat minimálně do půl dvanácté v noci. Pro ty, kteří v obci zůstanou celé tři dny, bude setkání rodáků zakončeno v neděli poutní mší ke sv. Anně v 10 hod. V obci máme k dispozici více než 400 ubytovacích kapacit, ale pro ty, kteří se budou chtít po tyto tři dny ubytovat, doporučuji, aby si ubytování zajistili již nyní.

Získat dotace se nám daří. V loňském roce jsme byli kromě jedné úspěšní ve všech podaných žádostech. Protože ke každé získané dotaci musíme přidat i naši spoluúčast, jsme nuceni omezit počet podaných žádostí. V tomto roce podáme pouze jednu větší a tři menší žádosti o dotaci. Objemnější dotace bude na zkvalitnění výuky ZŠ a MŠ v celkové částce Kč 4 500 000,--. Po získání této dotace budeme mít jednu z nejlépe vybavených škol v okrese. 28. 12. 2012 jsme po čtyřech letech usilovné práce získali od státu bezúplatně 9 ha půdy v trati Pánské na výstavbu RD. Od 1. 1. 2013 je tento převod pozemků na výstavbu RD již zpoplatněn. V dubnu 16. 4. 2013 zastupitelé obce na zasedání ZO rozhodnou o tom, zda se budou v této lokalitě na podzim roku 2014 stavět RD, či ne.

Přeji Vám všem již konečně krásné jaro, hodně slunce, ze kterého načerpáte po dlouhé zimě, chybějící sílu.

Václav Surman,
starosta

Zprávy z jednání zastupitelstva obce

XVI. zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konané dne 22. ledna 2012

schválilo:

- ad 8) znění smlouvy o přijetí daru zemědělské stavby na st. p.č. 479 a stavby na st.p.č. 408 (ovčírna a stáje Žleby) od ZD Bořetice,
- ad 9) obecně závaznou vyhlášku č. 1/2013 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů,
- ad 10) majetek – sklep s lisovnou, obecní záchodky a pergola včetně pozemků p.č. st. 849, p.č. 4406. p.č. st. 1006 a p.č. st. 1007, p.č. 4400/2 v k.ú. Bořetice u Hustopečí jsou pro obec majetkem přebytným a nepotřebným a schválilo zveřejnění záměru prodeje těchto nemovitostí za cenu celkem Kč 1 000,-- s předkupním právem pro Obec za stejnou cenu,
- ad 11) darovací smlouvu na požární hydrant na p.č. st. 1140 v k.ú. Bořetice u Hustopečí od paní Aleny Újezdské včetně podpisu smlouvy,
- ad 12) změnu obecní hranice mezi k.ú. Bořetice u Hustopečí a k.ú. Němčičky v rámci KPÚ Němčičky, celková navrhovaná délka změny hranice je 2 993 m,
- ad 13) smlouvu o provozování vodovodního řadu společností VaK a.s. Břeclav č. 1/2013 (vodovod pod

bytovkami),

- ad 15 a) zvýšení platby za vodu v trati sklepů na Kč 45,-- za 1 m³,
- ad 15 b) rozpočet obce na rok 2013 – vyrovnaný – ve výši Kč 14 186 300,-- na straně příjmů i výdajů,
- ad 16) rozpočtový výhled na roky 2014 a 2015.

XVII. mimořádné zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konané dne 12. března 2013

schválilo:

- ad 3) znění smlouvy o převodu pozemků na „Panském“ s firmou EVT s.r.o. Svitavy s doplněním: definování maximální ceny za 1 m² pro prodej zainvestovaného stavebního pozemku konečnému stavebníkovi – max. Kč 700,--, zahájení stavby inženýrských sítí pro celou I. etapu výstavby – nejpozději červen 2014, dokončení prosinec 2014.
- ad 3a) vítěze výběrového řízení na dodavatele zpracování žádosti o dotace včetně administrace celé akce „Inovace pro zkvalitnění výuky v ZŠ a MŠ Bořetice“, firmu Dabona, s.r.o., Sokolovská 682, Rychnov nad Kněžnou za celkovou cenu Kč 248 050,-- včetně DPH a podpis smlouvy s touto firmou.

Výpis sestavila JUDr. Jana Zemánková

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V únoru 2013 byla ukončena Velká detektivní soutěž: Po stopách příběhů mýty – záhady – tajemství – fakta. Jednalo se o nalezení záhady, méně známého faktu, mýtu týkajícího se např. k indicii, k zúčastněným osobám příběhu, autora příběhu či s nimi souvisejících míst. Své poznatky představili účastníci při diskuzi (besedě) v knihovně. Soutěžící obdrželi krásné knihy od manželů Huslíkových, kteří s knihovnou tento projekt zorganizovali. Březen se nesl ve znamení měsíce knihy. K tomuto tématu se konaly besedy s dětmi z mateřské a základní školy. Děti ze školky si poslechly pěknou pohádku, podle které kreslily moc pěkné obrázky. Budou vystaveny v naší knihovně. Starší děti plnily různé úkoly související

s knihovnou a měsícem knihy. Byly všechny moc šikovné a dostaly malou sladkou odměnu. V Bořeticích máme moc šikovné děti.

Dovezli jsme opět řadu pěkných knih z výměnného fondu Břeclav, jak pro děti, tak pro dospělé. Například knihy romantické, historické, detektivky, naučné knihy, životopisy slavných osobností, kuchařky a také krásné pohádkové knížky. Tímto vás všechny zvu k návštěvě naší knihovny.

Ve středu se i nadále scházejí děvčata na kroužek vyšívání a práce jim jde pěkně od ruky. V pátek se jako tradičně hrají společenské hry.

Aktuality a co se děje v knihovně můžete shlédnout na obecních stránkách nebo na webových stránkách www.knihovnaboretice.webk.cz.

V dubnu se bude konat Noc s Andersenem, celostátní akce pro děti. Děti budou mít připraveny řadu zábavných her a úkolů součástí je přespání v knihovně.

Těším se na Vaši návštěvu a přeji krásné jaro s pěknou knihou

Vaše knihovnice Lenka Grůzová

Obec má dva památné stromy

Na návrh starosty obce podal Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Brně návrh na vyhlášení památného stromu – „Lípa rostoucí v areálu u kostela sv. Anny v Bořeticích“ a „Javor u barokní brány“. Dne 18. 2. a 19. 2. 2013 byly stromy prohlášeny Městským úřadem v Hustopečích za památné stromy.

Důvodem vyhlášení památného stromu je zajištění legislativní ochrany významného stromu. Ochrana má vést k jeho zachování a zamezení jeho poškozování nebo zničení.

Javor vyrůstá v těsné blízkosti nemovité kulturní památky „Obvodní zeď s barokní bránou“, která byla zapsána do státního seznamu kulturních památek pod č. 7-1147. Vzhledem k těsné blízkosti javoru a památky docházelo v minulých letech k negativnímu ovlivňování nemovité památky působením kořenového systému stromu, což vedlo k rozsáhlému narušení sta-

tické stability brány i zdiva. V roce 2009 byla provedena sanace těchto statistických poruch: ohradní zeď i brána byly v místě působení kořenů podchyceny systémem mikropilotů a překladů, které zajistí, že po určitou dobu bude moci kořenový systém expandovat, aniž by narušoval stabilitu památky.

Javor představuje kulturní dědictví obce. Ve spojení s historicky cennou zdí a bránou tvoří působivou kompozici, která se stala jedním z typických symbolů obce. Vzrostlý strom významně dotváří prostory na obou stranách barokní zdi.

Dnes již víme, že javor z levé strany a lípu z pravé strany brány vysadil dle pamětníka Cyrila Lebedy v roce 1935 Václav Vyhňák.

Lípa u kostela

sv. Anny v Bořeticích“ roste na místním hřbitově u kostela na západním okraji. Nadmořská výška je asi 200,5 m nad mořem. Strom je významným prvkem harmonické kompozice lípy se stavbou kostela a tvoří hodnotný prvek hřbitova. Mohutné kosterní větve a minimum větví středních řádů ji dodávají estetickou zajímavost.

Stromy budou po obdržení dotace odborně ošetřeny.

Václav Surman, starosta

Kam kráčíš, bytová výstavba v Bořeticích?

Už skoro čtyři desítky let pracuji v různých obecních orgánech a skoro celou tuto dobu jsem členkou zastupitelstva. Stavební místa a bytová výstavba obecně byla a vždy bude oblastí, které svým způsobem rozumíme všichni. Pouze v různých dobách existovala kladná nebo záporná podpora různých druhů bytové výstavby ze strany státu. Dřív se hledělo na každý centimetr zemědělské půdy a její odnětí pro účely výstavby bylo téměř nemožné. Ve všech dobách platilo, že chceme-li zajistit ucelenou výstavbu včetně inženýrských sítí, není snadné ani levně vydávat se cestou výstavby na soukromých pozemcích, protože vlastníci se stavebních pozemků jen neradi zbavují a uchovávají si je pro sebe, své děti, někdy i vnuky. Aby bylo postaveno v ulici, která je vybavena za státní nebo obecní peníze potřebou infrastrukturou, pár domů jako noty na bubnu, to si nemohl do-

volit investor inženýrských sítí, ať jím byl v minulosti stát, nebo je jím dnes obec, případně soukromý investor. V současné ekonomické situaci je rozhodování o tom, co a kde se bude stavět, podřízeno financím, ať už ze strany připravovatele výstavby nebo samotných stavebníků jednotlivých staveb. V platném územním plánu obce máme několik stavebních lokalit, z nichž nejvýhodnější se nám v současné době jeví lokalita „Panské“ za bývalým státním statkem, kterou někteří nazývají hanlivě satelitem. Když jsme tuto lokalitu navrhovali do územního plánu, věřte, že jsme tak nepřemýšleli, snažili jsme se najít pozemek, který nás nebude stát spoustu nervů a peněz při výkupu a při vyvlastňování, a současně pozemek, kde to budou mít budoucí stavebníci na výběr, i pokud se týká velikosti stavebních míst (tedy ceny jednotlivého stavebního místa). Předpokládám, že

v současné době je snad každému jasné, že v ceně pozemku musí uhradit alespoň částečně to, že pozemek je k výstavbě připravený.

Celý pozemek jsme zcela zdarma získali ke konci loňského roku od pozemkového fondu, který spravuje státní zemědělskou půdu, a dlužno podotknout, že v letošním roce už by to zadarmo nebylo, protože předpisy se spolu se zánikem pozemkového fondu změnila a stát už nepřevádí pozemky pro bytovou výstavbu obcím bezplatně. A to nemluvím o vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu.

Abychom se vyhnuli zdoluhavým jednáním se soukromými vlastníky stavebních pozemků a z důvodu ekonomičnosti přípravy výstavby, jsme v zastupitelstvu rozhodli začít připravovat bytovou výstavbu v lokalitě „Panské“. Zastupitelstvo rozhodlo před více než půl rokem a po zvážení

ní finanční situace obce (možnosti dalšího zadlužení obce, které nám předestřela na zasedání zastupitelstva úvěrová pracovnice jednoho z největších peněžních ústavů), a zjištění, že nejsme schopni připravit stavební pozemky pro výstavbu sami, zajistit zveřejnění záměru převést pozemky investorovi, který zajistí jejich přípravu pro výstavbu. Přesně to jsme udělali, zveřejnili jsme záměr na úřední desce – tj. jak na úřední desce umístěné u pošty za kulturním domem, tak i na elektronické úřední desce s nabízenými základními podmínkami budoucího převodu. Nepřihlásilo se zájemců několik, jak je to ve větších a atraktivnějších lokalitách, přihlásil se nám zájemce pouze jeden. Rozhodli jsme zahájit jednání s tímto jediným uchazečem, několik měsíců jsme doladovali oboustranně přijatelné podmínky smlouvy, až jsme se dopracovali k mimořádnému zastupitelstvu v březnu letošního roku, které po velké diskusi, která se znovu vracela k tomu, jak zainvestovat inženýrské sítě, tedy k tomu, co už jsme jednou rozhodli, tak k tomu, jestli vůbec nějaká stavební místa potřebujeme, jestli vůbec v Bořeticích někdo stavět chce, a jestli a kdo na to má nebo nemá, smlouvu po určitých zásadních úpravách schválilo. Teď bude záležet na tom, jestli tyto zásadní úpravy budou přijatelné pro druhou stranu.

Udivilo mě, že diskuse o výstavbě obsahovala nejen logické úvahy, že pozemky budou drahé pro mladé lidi, ale že v Bořeticích budou stavět milionáři, kteří si potřebují uložit právě do nemovitosti v naší obci své miliony, a že obci to v tomto případě nic nepřinese. S takovými názory zásadně nesouhlasím. Pokud se bude v Bořeticích stavět, tak bez ohledu, kdo bude stavět a jestli to budou byty, rodinné domy, sídla nebo zámečky, obci to vždy přinese rozvoj, obyvatele, daně a možná i nová pracovní místa, protože naši noví milionáři budou pro svá sídla potřebovat zahradníky, uklízečky, údržbáře a další profese. Námitky, že se do Bořetic přistěhují milionáři, jsou demagogické, protože

ze všech snad budou Bořečáci. Stačí jen zavzpomínat, kolik občanů se k nám přistěhovalo jen za posledních pár let, kolik je to nových jmen a rodin.

Spíš než o tom, kdo a jaké byty bude u nás stavět, by stálo za to, pobavit se s budoucími stavebníky o tom, jaký typ výstavby si představují a zda a jak je obec schopna stavebníky podpořit. Spíš než pasovat chystaného investora do role hrobaře bytové výstavby v Bořeticích, který nechce doopravdy stavět, ale chce zamezit tomu, aby se v Bořeticích nějaké stavební místa připravovaly, a jenom proto, aby to nedostal někdo jiný, radši to koupí sám. A to jenom proto, že když se přihlásil pouze jeden uchazeč, musí to být a priori někdo, kdo nám chce jenom budoucí výstavbu ztížit a nemá zájem o opravdové investování. Měli bychom si uvědomit, že buď stavební místa připravíme za pomoci peněz investora, kterému ale musíme dát za to určitou svobodu v tom, komu a za kolik budoucí stavební pozemky prodá dál nebo je případně sám zastaví stavbami, nebo nebudeme stavět vůbec, ač vhodné pozemky máme, protože rozpočet obce na to nestačí a v dohledné době stačit ani nebude. A hlavně měli bychom se o tom bavit se samotnými zájemci o výstavbu, a to zejména z řad mladých obyvatel nebo pracovníků, kteří do obce dojíždí za prací. Zkusme uspořádat sezení členů zastupitelstva s potenciálními zájemci o výstavbu, abychom si vyjasnili vzájemné možnosti a očekávání. Toto setkání by bylo jistě poučné i pro členy zastupitelstva, kteří se v klíčovém momentě zdržují hlasování, protože nemají dostatek informací a nerozumí tomu. Tak se mnohdy v důležitých věcech nerozhodne ani tak, ani tak, protože není dostatek členů zastupitelstva, kteří nějaký názor na věc mají. A diskuse budoucích stavebníků se členy zastupitelstva může být pro ty, kteří mají zájem v Bořeticích bydlet, přínosná také v tom, že si vytrídí kandidáty do budoucích voleb na ty, kteří jsou schopni si informace ke konkrétní věci zajistit (třeba i diskusí s voliči),

a na ty, kteří se zdrží hlasování, případně se zasedání pro jistotu neúčastní vůbec.

V krátkosti připomenu tři základní věci, které rada obce prosadila do smlouvy na výstavbu inženýrských sítí pro RD v lokalitě „Pánské“:

1. termín zahájení výstavby první etapy inženýrských sítí,
2. předkupní právo na pozemky, které nebudou prodány stavebníkům, a to za stejnou cenu, za kterou byly prodány investorovi,
3. bezúplatný převod inženýrských sítí do majetku obce (chodníky, vozovky, veřejné osvětlení, dešťová kanalizace, elektřiku, plyn a vodovod převezmou přímo jejich provozovatelé),
4. nepožadovali jsme termín dokončení zástavby – čím déle se bude stavět, tím déle bude mít obec volná stavební místa.

Podle takto připravené smlouvy obec získá cca Kč 3 000 000,-- v hotovosti za prodej pozemků a bezúplatným převodem inženýrských sítí získá obec majetek v hodnotě řádově v desítkách milionů korun.

Kolik bude stát jedna stavební parcela konečného stavebníka, bude záležet nejen na investorské firmě, ale také na finančních možnostech obce. Pokud se stavět bude, obec s tím bude mít jen trochu starostí a náklady pouze takové, na které bude mít finanční možnosti (případný příspěvek stavebníkům). Až investor podle nákladů stanoví cenu stavebních parcel, tak se vedení obce rozhodne, jestli a kolik stavebníkům přispěje na inženýrské sítě, nebo jí finanční možnosti nedovolí příspěvek žádný. Například v sousedním Kobylí přispěla obec stavebníkovi na inženýrské sítě částkou cca Kč 500 000,--. Je to rozdíl mezi tím, co zaplatil stavebník, a tím, kolik do stavebních míst investovala obec.

Otázka tedy nezní, kde budeme stavět a kdo bude stavět, ale jestli je v možnostech orgánů obce udělat něco pro to, aby se stavět mohlo. Věříme, že většina členů zastupitelstva je pro.

JUDr. Jana Zemánková
a Václav Surman

Přechod sedláků do družstva

V dřívějších dobách, zhruba do konce 19. století, byli obyvateli vesnic většinou sedláci.

Dostali od vrchnosti půdu jako dědičné léno, a to ve velikosti lánu.

Ty se s růstem obyvatelstva dělily pak na půllány a čtvrtlány. Držitelé těchto statků pak byli povinováni robotou na panských statcích a současně podle bonity půdy odváděli daně.

V revolučním roce 1848 byly zrušeny práva vrchnosti i robotní povinnosti.

Na vesnice přišli geometři a celý katastr rozměřili do jednotlivých honů.

V Bořeticích v té době bylo zaevidováno 52 čtvrtlánů, dva půl lány a dva podsedy (podsedek byl obyvatel, který vlastnil dům, ale měl tak málo polí, že pro obživu musel za odměnu pracovat na cizích polích).

Tyto celky bylo možné rozdělit mezi členy rodiny nebo jednotlivé pozemky odprodávat.

V roce 1756 byl selský lán 18,63 ha.

Viničné hory nebyly součástí lánů a v tehdejších mapách jsou uváděni jejich držitelé většinou jako zahradníci.

Růstem rodin se hospodářské celky dělily a v roce 1958 již nebylo v obci žádného držitele půdy nad 9 ha. Selský lid byl nazýván různě, často hanlivě, ale především to byli houževnatí a pracovití lidé. Museli snášet všechny možné trampoty, jako války, požáry, nepřízeň počasí i infekční choroby, jako byly mor či cholera.

Při předávání hospodářství z otce na syna se odcházející hospodář-výměnkář loučil se slovy: „Pracuj dále s pílí usilovnou na roli dědičné, se selským rozumem.“

V druhé půli 19. století se na vesnicích začaly zakládat různá odbytová družstva, jako byly lihovary, cukrovary, hospodářská družstva, ale i peněžní spolky, např. reifenzenky. Ve zdejší kraji pak i v roce 1932 vinařská družstva, Vinopa.

Po druhé světové válce se dalo očekávat, že obdělávání pozemků bude více již mechanizováno, takže bude pozemky o šířce 10 m zcelovat nebo jinak řešit ruční a potažní obdělávání. Ruční obdělávání je náročné na velké množství pracovních sil a zemědělské produkty se tím stávají drahé. Vlivem politického uspořádání nastalo řešení tzv. způsobem celoobecního družstva. Poměrně nešetrným způsobem bylo družstvo v obci vytvořeno a jako každá velká změna přineslo i obtíže. Velké lány zcelených pozemků ve svažitých polích přispívaly k splavování orné půdy. Postupně však i v tomto celku se přistupovalo k šetrnějšímu obdělávání. Produkce zemědělských plodin přispěním šlechtěním, minerální výživou a chemickou ochranou stouply výnosy plodin.

Po Únoru 1948 začalo budování socialistické společnosti. Gottwald po svém nástupu prohlašoval, že kol-

chozy po vzoru SSSR se u nás zakládat nebudou.

Pravdou je, že již v letech 1949 a 1950 začínají okresní orgány taková družstva vytvářet v pohraničních obcích, kde osídlenci neměli tak pevný vztah k půdě a nabytému majetku.

V dalších letech pak v celé republice vznikala menšinová družstva na půdě uvězněných sedláků, obecní, církevní a těch držitelů, kteří na ní nehospořádali. Stát tato menšinová družstva podporoval.

Po roce 1953 nastal rozpad těchto neživotaschopných celků (Kurdějov, Podivín, Valtice).

Až po nástupu prezidenta Novotného v roce 1957 nastal silný tlak na vytváření obecních JZD. Razilo se heslo „Nebude u nás socialismu bez socializace vesnice“.

Okresní výbor KSČ organizoval pro jednotlivé vesnice agitační skupiny ze zaměstnanců závodů z Hustopečí a zaměstnanci LACHEMY Brno. Tyto pak navštěvovaly rodiny a přesvědčovaly je o správnosti společného hospodaření v JZD.

Vysvětlování většinou nevedlo k žádnému výsledku.

Agitátoři začali vyhrožovat vyloučením dětí ze škol, stát určoval, kam děti sedláků naopak do škol jít mohou, postupně se zvyšovaly povinné dodávky soukromým zemědělcům, a to za poměrně nízké výkupní ceny. Za nesplnění dodávek hrozily vysoké peněžité tresty.

Protože v Bořeticích nebyl ani jeden tzv. venkovský boháč – kulak, nemohli agitátoři přistoupit k návrhu na vystěhování rodin.

Podle ne zcela přesných informací jeden z členů komise navrhoval jednu rodinu k vystěhování, z důvodu, že nechodila k volbám. Druhý člen komise se měl proti tomu hrubě ohradit, a tak návrh neprošel.

Postupem času však silící tlak sedláky donutil do JZD vstupovat. V této době se jejich rodinné živobytí udržovalo jen tržbami z meruněk, hroznů a cukrovky. Tyto plodiny v té době byly dobře placeny.

Po vstupu do družstva musel sedlák dobrovolně odevzdat veškerý živý a hmotný majetek.

V obci zůstali jen čtyři soukromí hospodáři, Michna, Sadílek, Komárek a Komosný.

Již na podzim 1958 se začaly scelovat lány a dobytek shromažďovat ve větších stájích.

Všechny vazby sedláků ke zděděnému majetku byly zpřetrhány a existenčně byli závislí na množství odpracovaných pracovních jednotek. Zpočátku byla za ně odměna hodně nízká. Družstevníci odcházeli do starobního důchodu s nízkou částkou 100 až 200 korun. Známý je příklad sedláka, kterému byl vyměřen důchod ve výši 90 korun měsíčně. Důchody se vyměřovaly podle toho, jak si sedláci platili pojištění za dny, kdy soukromě hospodařili (což platí i v dnešní době). Pravdou je, že později se hospodaření družstva zlep-

šovalo a byly i vyšší odměny.

V polovině 60. let 20. století byla zemědělská politika KSČ výrazněji nasměrována na zvyšování soběstačnosti v potravinách, což se projevilo i v podpoře JZD. Rok 1968 pak velmi krátce otevřel možnost k vlastnímu podnikání, což mimo jiné umožnilo nástup odborníků a zvýšení podnikatelského citění funkcionářů družstev.

Kupodivu za nejtvrdsí normalizace v polovině 70. let se JZD rozvíjela nejrychleji. Přesto, že to byl podnik socialistický, členové si mohli rozdělit jen to, co vyrobili – princip zásluhovosti v obecních JZD sehrál významnou úlohu.

V druhé polovině 70. let došlo ke koncentraci, sjednocování dvou, tří i více družstev v jeden celek a sním i prosazení nových metod, jako ZSOP-RMS.

JZD se sice rozvíjela, ale tempo se na mnohých z nich zpomalilo. Odměna podle hodin práce došla někdy až tak daleko, že traktorista za 4 hodiny odpočinku či spaní dostal tolik korun, co za 4 hodiny orby.

Přes tyto chyby byla JZD nejdůležitější pákou rozvoje vesnic. Bez družstevních aut, traktorů a kolikrát i nevyfakturované práce by se nedokončily mnohé akce Z – životně pro vesnici důležité (obchody, pošty, školky, chodníky, později rozvod vody a plynu).

V 70. letech a později nebylo málo pracovníků JZD, kteří nakonec byli rádi, že JZD na vesnici jsou. Mívali větší výdělky než pracovníci v běžných průmyslových závodech. Uvědomovali si, že pracují v pevné pracov-

ní době a nemusí dělat na zděděném majetku 7 dní v týdnu, kolikrát 10 a více hodin denně.

Námítka, že JZD snížila jejich pracovitost, je lichá. K tomu spíše vedl celkový sociální pokrok na vesnici. Členové JZD naopak prokazovali, že v případech hrožících škod na družstevním společném majetku dokázali pracovat v přesčasech nebo i 7 dní v týdnu. Tento názor není ideologickým tvrzením. Potvrdil to fakt, že po roce 1989 se velmi málo dětí ze selských rodin vrátilo k hospodaření na vráceném majetku.

Ani v Bořeticích se kromě vinařů nikdo do klasického zemědělství nehrnul.

Následné celky po JZD většinou nevykazují dobré hospodářské výsledky.

Z převážné většiny to není jejich chyba, ale dopad nekoncepční zemědělské politiky polistopadových vlád oranžových i modrých. Bohužel místo udržení dobré soběstačnosti v potravinách stavíme na orné půdě solární elektrárny.

ZD Bořetice po roce 1989 bylo jedno z mála v okrese i kraji, které dosahuje velmi dobré hospodářské výsledky. Lze tvrdit, že JZD byla pro lidi na vesnici velkým přínosem, zejména v 70. a 80. letech, a tak tomu bylo i v Bořeticích.

To však nic nemění na historickém faktu, že na sedlácích, včetně bořetických, byla spáchána nespravedlnost, která vedla k zániku selského stavu.

Stanislav Pazderka, Olomouc

Vzpomínky Oldřicha Jedličky

Za první republiky se soupeření mezi bořetickými Sokoly a Orly projevovalo především posmíváním se jedněch druhým. Vzpomínám si ještě na říkánku proti Orlům: „Orel spadl z bradel, roztrhl si prdel (kalhoty), Orelka mu to zašívala, Sokolka se vysmívala.“

V té době byl kostelníkem pan Šafránek, který měl dva syny a dceru. Bydleli v prvním domku na levé straně, když se jde od Multně do dědiny. Do zvonice vede asi 30 schodů, tak pan Šafránek přikázal klukům, že musí zvonit oni. Kluci tak zvonili poledne, klekání i umíráček. Když bylo třeba zvonit třemi zvony, vypomáhal jsem jim někdy i já. Jedním z důvodů, proč jsem klukům pomáhal, byl ten, že se mi líbila jejich sestra – slečna Šafránková. Sice jsme byli s kluky

kamarádi, ale proti známosti protestovali. Nevadilo mě, že oni byli Orli a já Sokol, a naopak.

Tehdy se v Bořeticích oběsil bohatý sedlák. Bylo zvykem, že samovrahům se nesmělo zvonit, aby zvony nepřišly o moc zahnat bouřku, průtrž mračen apod. Rovněž se neprováděl výkrop rakve ani hrobu a ani se nezvonilo umíráčkem. Jenomže příbuzní dotyčného sedláka dali panu faráři Dreisaitlovi 1 000 Kč což byly za první republiky velké peníze, takže měl církevní pohřeb s plnou parádou. Jenomže v té době lidé přestali chodit do kostela, kromě několika stařenek a pan farář byl rád, že se mu nabídnul jako varhaník zakladatel Sokola, a ten pak hrál v kostele dlouhou dobu. Na pohřeb se pomalu zapomínalo a lidé opět začali chodit na

bohoslužby.

Pan farář Dreisaitel učil též ve škole náboženství. Byl moc přísný, bil nás ukazovátkem asi dva metry dlouhým. Když s ním jednou mlátil Tonda Hasíka, Tonda z hodiny odešel a přestal na náboženství chodit. Jednou jsme s Petrem Kuchyňkou při hodině hráli stolní fotbal a byli jsme tak zabraní do hry, že jsme ani nepostřehli, že farář stojí za Petrem. Když se nás hlasitě zeptal, co děláme, otočil se Petr k p. faráři a dostal direkt do nosu, až mu začala téci krev. Farář ho hned obskakoval a poroučel, co máme dělat. Po tomto incidentu zakázal p. řídící Reither p. faráři ukazovátko používat a vše se nějak ututlalo.

Oldřich Jedlička, Brod nad Dyjí

Vzpomínka na významného rodáka Zapsal se do srdcí vinařů i recesistických republik

Někdy, když chci něco již dlouho napsat, zjišťuji, že ne a ne se konečně rozhodnout, jak začít. Zpravidla tento pocit mívám, když napsat musím a ještě pod tlakem nějakého termínu. A je úplně jedno, jestli kalendářního či jen verbálně slíbeného, protože v mém případě závaznost určuje odpovědnost. A tak jsem si před sebe postavil na stůl láhev, láhev z pevného zeleného skla ve tvaru, v němž bývá perlivý vinný mok pod tlakem CO₂. V tomto případě se jedná o lahvičku plnou bílého vína. Podle viněty je v ní vínečko již od roku 2003. Přivezl jsem ji z Bořetic. Tehdy jsem zde pobyl jako novinář celý den a myslím, že podle ohlasu vinařů z nedalekých Velkých Bílovic: „Proč nedojels psat k nám, my máme víc sklepů!“, byl asi článek dobrý. No, odpověď byla prostá! „Vy nemáte republiku!“ A tak jsem u jádra věci, tedy in media res. Bořetická Svobodná spolková republika Kraví hora byla založena již v listopadu 2000. Je to republika recesistická a nápad ji založit sleduje zviditelnění obce. Jejím prvním prezidentem byl, ten kdo dostal nejvíce hlasů zdejších občanů ve volbách, ti, co dostali méně, byli třeba ministři republiky atp. Záhy dostala recesistická republika prapor a znak, vytvořila množství propagačních materiálů a taky měnu. Platidlem se zde stal Kravíhorec, který opravdu platí v síle stejně jako Euro. A aby bylo vše jaksi zastřešeno, protože jsme v muzikantském kraji, má i hymnu, která se hraje od roku 2001! Spolkovou republiku tvoří tři části – Zahraničí, Hliníky a Kraví hora. Při vstupech či vjezdech do republiky stojí i celnice s tradiční červenobílou závorou. To dnes asi proto, aby mládež věděla, jak to kdysi bývalo na mezistátních hranicích.

Z té doby si pamatuji, že mne můj průvodce vedl po Terasách, Čtvrťích, ale zašli jsme i na Novosádky a šli jsme i hlavní ulicí Kraví hory.

Poseděli jsme u vínečka před jeho sklepem, zavzpomínali na léta prožitá na vojně (myšleno základní vojenská služba), já fotil a fotil, protože jsem přijel z Brna jako pozdější konzulární úředník spolkové republiky Kraví hora v Brně na Vinohradech. Den rychle ubíhal stejně tak rychle, jako narůstal počet plněných košovaček v jeho sklepech. A když se tak nyní dívám na tu památku flašku, ve které je stále čiré bílé víno, je mi náhle smutno. Víno z vinařské oblasti Morava, podoblasti Velkopavlovické z obce Bořetice nese název Šebestovo z Bořetic! Na spodním okraji nálepky je napsáno František Šebesta, který je výrobcem tohoto perlivého nápoje z hroznů jižní Moravy. František byl tehdy tak mladý jako já! Asi proto jsem se pořád nemohl odhodlat začít psát. No je to prosté. Musím bohužel psát, že byl! Záhy po založení recesistické republiky, se kterou měl spoustu různých radostí, starostí, ale i veselí, které k vínu nepochybně patří, nás uznávaný vinař a prezident v roce 2004 navždy opustil. V letošním roce, pokud si dobře pamatuji, by se dožil 65 let, stejně jako já! Tak snad mi čtenáři prominou, že jsem si dovilil připomenout významného bořetického rodáka, který stál u zrodu tohoto republikového útvaru, ze kterého měl radost, jímž žil. Možná by byla ještě větší, než si myslím, protože od té doby se zde mnoho objektů vystavělo či změnilo ke spokojenosti nejen místních občanů, ale i podnikatelů či četných turistů.

Tehdy byl jediným trvalým obyvatelem Kraví hory Oldřich Damborský, možná z pohledu výše uvedeného, taky zdejší osobnost. Není totiž jen občan či obyvatel recesistické republiky, ale je

i skromný, neúnavný a vytrvalý básník, jehož dílka čtu řadu let.

Člověk se rozepíše a pak, jak smysluplně ukončit toto vzpomínání? No, možná nápadem, který jsem dal nedávno představitelům Súčovské republiky, která má pravda mnohem více let, ale jen jednoho vytrvalého spisovatele z Hané. Byl jím JUDr. Jaroslava Kreml, jehož nápad byl rovněž v Súčově v roce 2010 uskutečněn. Totiž, pamětní deska odhalená na počet tamních protagonistů té doby. Myslím, že když je v podtitulu svobodná a recesistická republika, navrhuji svobodně, že by si Ji, tu pamětní desku, její zakladatel zasloužil. Navíc na internetu si o něm nic moc nepřčtete, a to je myslím škoda. Čas plyne a lidé odcházejí a paměť je moc krátká, někdy i ošidná, ale pamětní desky připomínají dobu i události. Založení této republiky událostí bylo, protože pozitivní důsledky tohoto aktu jsou všude v obci i kolem ní vidět. Možná by to Oldřich Damborský pak i nějak zbásnil, ale tomu já moc nerozumím, takže to, Oldo, nechávám na Tobě!

publicista J. Kux, Brno

N Ě M Ā I N A

překlady – tlumočení

(dle časových možností)

odborná terminologie-
zemědělství, vinařství, elektro,
obchod a další

výuka

od mírně pokročilých, odborná němčina,
konverzace (víkendy)

ING. ROMANA PARLÁSKOVÁ, VRBICE

Tel.: 724 125 601

e-mail: parlasek@seznam.cz

N Ě M Ā I N A

Kaleidoskop

Zahajujeme vysílání rozhlasu

šťastlivci tehdy slyšeli památnou větu:

„Haló, haló, tady je Radiojournal Praha. Vážení posluchači, dnes 18. května 1923 slyšíte první pravidelné vysílání.“

ČR byla prostě v té době na špici, v Evropě se vlny československého rozhlasu mohly srazit jediné s vlnami anglické BBC.

Radiopřijímač sestrojil jako první v roce 1879 David Edward Hughes. Královská vědecká společnost ale jeho objev neuznala a našťvaný vy-

nálezce objev ani nezveřejnil. Proto dostal patent až v roce 1897 Guglielmo Marconi, krátce po té, co mu strhl dráty a doporučil bezdrátový přenos český génius Jára Cimrman. Lidský hlas uslyšeli však pouze radiotelegrafisté 24. 12. 1922. V roce 1907 už v prvních přijímačích slyšeli hudbu z rádia Francouzi. V kruhu 700 km vysílal vysílač na Eiffelovce.

Podobně v ČSR už 28. října 1919 pokusně vysílala radiotelegrafická stanice z Petřína směs hudby a slo-

va. První radiopřijímače jsou muzejní rarity – slavné krystalky, tedy krystaly minerálů, kterých se dotýkal ostrý kovový hrot. Jak se prokázalo, někteří šťastlivci ještě vlastní třetí radiopřijímač v pořadí – Triumf Bali od firmy Telegrafia. Tento typ vyráběla firma v letech 1936 až 1937 a jeho tehdejší cena byla 875 Kč. Tedy přesně tolik, kolik bořetický kovář v roce 1933 vyplatil za práci zedníků za postavení jeho celé nové kovárny.

Ing. Z. Mánek

Naši staří pomocníci

Už osmdesátník, ale stále hodně čilý, a čím starší, tím kvalitnější... **elektrický holicí strojek.**

Jeho evoluce začala před sty tisíci lety, když si muži všimli, že ti méně chlupatí mají větší úspěch u žen.

A začali si na tváři trhat některé moc vyčnívající vousy pinzetami z lastur.

Pomůcky k odstranění vousů se pak pomalu zdokonalovali, až v 18. století v Sheffieldu vyrobili první přímou břitvu z oceli. Bolestivost od špatného ostří však vyřešila až v roce 1902 firma King Camp Gillette výměnnými čepelkami. Na počest pana Gillettiho se jim dodnes říká žiletky.

Ale už ten znal dnes všeobecný trik vyrobit ve zboží jednu součástku, která se pokazí měsíc po záruce a musíte si koupit nový kus. Jeho ostří nevydržela víc než jedno holení.

Proto jej poráží konkurent – firma Wilkinson Sword. Její ostří z antikorozi oceli vydržela deset holení.

Před první válkou se objevily mechanické holicí strojky. Měly setrvačkový pohon a musely se natahovat

jak staré budíky. Teprve v roce 1928 se objevil první holicí strojek.

Daleko starší než holicí strojek je jeho bratranec – **kávovar.**

Dnes zapomenutý Louis Bernard Rabaut v roce 1822 patentoval první strojek na vaření kávy.

Za 11 let na to, člověk se jménem známějším, Ernesto Illy, si nechal patentovat automatický kávovar.

Horkou páru tlačil přes vrstvu namleté kávy.

Mlsný jazyk Itala Achilla Gaggia pak v začátku války druhé byl příčinou strojku na výrobu espresa.

Ten pod vysokým tlakem tlačil horkou vodu přes pomletou kávu a tímto tlakem získával i vysokou pěnu.

Káva je pak zdravější – vyluhuje se méně škodlivin.

Také díky tomuto vynálezu se pití kávy neustále zvyšuje a dnes se odhaduje, že se na světě tohoto moku s pražených bobů vypije přes 1,4 miliardy šálků denně.

Ing. Z. Mánek

Velikonoční vzpomínka

Před velikonočními svátky si každý kluk z Bořetic donesl vrbové proutky a někdo klukům z osmi proutků upletl žílu. Tenkrát jsme chodili od domu k domu, kde měli před pomlázkou schovaná děvčata. Většinou jsme dostávali bílé nebo obarvené vařené vejce. K Poděštům tehdy jezdila z Brna Marie Poděšťová. Jezdila do Bořetic často, ale tentokrát přivezla velké vejce plné

čokoládových bonbónů a bořetická paní Poděšťová mě zavolala, abych Marii vyprášil šaty, a já jsem tento příkaz šetrně vykonal a s bráchou Jožkou jsme bonbony snědli. Večer byla tancovačka, já jsem tancoval s Marií, ale ta se líbila Tondovi Dufkovi, on chodil stále za námi a žádal „S dovolením“. Nechtěl jsem mu ji z počátku dát, ale pak jsem ustoupil a předal mu ji. Od té doby jsem

Marii neviděl, odešel jsem do Brna učit se zedníkem a studovat stavební průmyslovou školu. Vše jsem zvládl a v roce 1942 jsem byl nasazen na nucené práce pro říši do Frankfurtu N. M. Když zemřela maminka, bylo mi pět let. Mne a dvou mých sourozenců se ujal stařeček, otec mé maminky. Společně s ním jsme obdělávali pole a starali se o domácnost. Dohlížel na nás můj otec. Pokud jsme byli

malí, měl náš otec u nádraží nebo u Kmentů výrobu cementového zboží.

Později jezdil na kole do Brna, dělal u stavitele p. Václavka, stavbyvedoucího. Doma býval málokdy, hledal si i budoucí partnerku. To, co my děti se stařečkem vypěstovali, otec prodal a peníze šetřil pro sebe. Ale my děti jsme také někdy potřebovali peníze, takže se občas ztrácela vejce. Nevím, jak s nimi nakládal stařeček, ale já jsem vejce schovával u druhého akátu za hasičským skladištěm. O té skrýši věděl jen Kubiš Grůzuj, který je prodával paní Poděšťové a hned utržené peníze utratil u Mlýnských za čokoládu. O tu jsme se pak podělili ještě s Jakubem Vyhňákem. Nakupovat jsme chodili takzvaně na knížku. Otec platil účet měsíčně

a jednotlivé položky nekontroloval. Horší to bylo před Vánoci. Chodil jsem nakupovat rád. Při každém nákupu jsem přibral poštovní známky. Ty jsem prodal a nakoupil jsem pro nás: pro mne, Jožku, Růžku a stařečka. Otec si myslel, že se stravujeme z našich polí, tak kontroly nákupů neprováděl. Kolikrát jsme měli ze známek tolik peněz, abychom si mohli udělat pěkné Vánoce. Otec trávil svátky u své nevěsty. Vánoční nákupy jsme pořizovali v obchodě u Mlýnských. Pan Mlýnský nám vždy poradil, a když došel otec platit, tak ho ošulil v náš prospěch.

V Pavlovicích jsme pálili slivovici, ale tu otec všechnu schovával pod skřích, kde jsme mívali obilí. Že se mu slivovice ztrácí, poznal, až když docházela. Na Vánoce jsme se měli

vždycky dobře, díky naší „obchodnické“ vynalézavosti.

Když se Růžka provdala, dostala polovinu všeho. Otec se později také oženil, ale až napodruhé. Poprvé na svoji plánovanou svatbu nedorazil. Lokálka do Ždánic zapadla sněhem a nejele, nevěsta byla z Násedlovic. Otec si postavil dům u nádraží, do kterého se odstěhoval. Jeho syn Mirek mu to zacházení s námi později oplatil. Když si koupil auto a otec si do něj sedl, Mirek nastavil ruku a nejel dříve, až dostal na benzín. Otec ve stáří hodně trpěl. Dvakrát téměř vykrvácel ve vinohradě. Jezdili jsme za ním do hustopečské nemocnice, kde brzy nato zemřel. Mirek odešel brzy po něm a nakonec i Fanuša. Zůstal jsem sám.

Oldřich Jedlička, Brod nad Dyjí

Zájem o historii obce

Koncem července proběhne první sjezd rodáků. K této události se připravuje vzpomínková kniha s pracovním názvem Bořetice v čase. V souvislosti s tím se řada občanů začala více zajímat o historii obce. Nebude tedy na škodu připomenout roky končící na trojku, napsat stručně, co do historie obce přidaly.

V roce 1883 byl jmenován Jindřich Halm správcem dvoutřídní obecné školy v Bořeticích. V této funkci pracoval až do své smrti v roce 1911.

V roce 1913 byl ukončen provoz „povětrného mlýnu zvaného větrák“, stojícího západně od kostela. Posledním majitelem byl Filip Klobouček.

V roce 1923 se konaly již druhé obecní volby v samostatné republice. Ze čtyř politických stran nakonec získala nejvíce hlasů (devět z osmnácti) strana lidová. Starostou byl zvolen Petrásek Jakub, č.p. 136. Na statku začala s odkladem čtyř let státní správa.

Rok 1933 nepřinesl významné události. Rok před odstěhováním četnické stanice do Kobylí byl dosazen nový velitel – Václav rychlík.

V roce 1943 byly v cihelně za Vinopou uspořádány tajně bez povolení německých úřadů tradiční hody.

V roce 1953 vzniká v Bořeticích

Osvětová beseda v čele s ředitelem školy Janem Jakšem.

V roce 1963 si kronikář stěžuje, že po dostavění kulturního domu se v něm pro nezájem organizací koná málo akcí. V obci byl založen svaz zahrádkářů. Dopravní síť autobusová a vlaková „ je tak hustá, že občan si může v kteroukoliv hodinu vybrat vhodný spoj“. Součet motocyklů a osobních automobilů se přiblížil počtu rodinných domů. Byla dokončena regulace Trkmanky, která začala v roce 1959 v katastrálním území Kobylí.

V roce 1973 byla velmi aktivní ZO SSM. Měla 50 členů a byla vyhlášena nejlepší ZO SSM v okrese. Tři sousední JZD se ne zcela dobrovolně spojila do JZD Velkopavlovicko, později Rovnost. Prvním předsedou sloučeného družstva byl zvolen Metoděj Foretník z Krumvíře.

V roce 1983 pokračovalo období stálého snižování počtu občanů Bořetic. Do obce a do střediska JZD byl přiveden meziměstský vodovod. 14. 6. přinesla průtrž mračen až metrovou vlnu vody, která zaplavila Humna a Dědinu.

V roce 1993 skončila třetí a začala čtvrtá etapa budování vodovodu. Vodovodní přípojky se budovaly v ulici

k Vrbici a stavěl se vodojem. Cikáni z Malacek vykradli kostel a způsobili škodu 341 000 Kč. Výrazně se rozjelo amatérské divadelnictví. Paní Kornutová s dětmi nastudovaly hru „Kuba a loupežníci“ a dospěli pod vedením Ing. P. Machače (později s názvem Drcla loktém o kredenc) nastudovali vlastní hru „ Drak je drak“.

V roce 2003 znatelně stoupl počet nezaměstnaných občanů na 12,4 % práceaktivního obyvatelstva obce. Firmy Lomax a IZO budují svoje provozní a výrobní jaly. Zahájena byla druhá etapa výstavby hotelu Kraví Hora. Horečně pokračovala výsadba vinic se státní dotací – firma Jedlička-Novák osázela 35 ha terasovaných svahů v Kácarech a firma MITOMA 10 ha po statkovém sadu v Úlehlách.

Divadelní soubor Drcloni jako svou desátou hru nastudoval vlastní komedii „Romeo a Julie“. Činnost zahájil mužský pěvecký sbor Svodničan, který vystupoval s malou dechovou kapelou Horenka.

Rok 2013 – ke dni sepsání článku 5. dubna pokračuje zimní počasí s ranními mrazy a zbytky sněhu. Letošní zima bude patřit k nejdelším v historii obce.

P. Z. Mánek

Příhony a místní názvy polních tratí v Bořeticích – druhá část

Původní příhony měly velmi významné místo i jako cesty. Přeháněl se tudy i obchodní dobytek s využitím neosetých pozemků (úhorů). Dobytek je spásáním udržoval. Protože tyto příhony patřily zpravidla obci, dají se ještě dnes vystopovat. Podle počtu selských usedlostí („osedlých“) byla spásána větší nebo menší část území dnešního katastru v různých dobách. Výměra lánu, jeho polovina, čtvrtina či osmina byly jen administrativní, sloužící ke stanovení daní (desátků, robotních povinností atd.). Jestliže obec nebyla zcela obsazena (nebyly všechny čtvrtlány, půllány apod. obsazené neboli osedlé), bylo tolerováno i obdělávání větší výměry. A to až do doby, kdy přišli další noví osadníci. Tento princip subvencování „pohotovému“ ladem ležící, ale dvakrát v roce posečené půdy, dříve spásané, platí v EU dodnes. Velká stáda dobytka se také největší měrou podílela na vzniku úvozů, neboť svými kopyty neustále obnažovala půdu v místech častého přehánění, a tím i splavování půdy (ještě větší vliv na tvoření úvozů měly obručové vozy). Na jednom honu se nejprve úhořilo jen jeden rok, pak se jako nově obdělaná niva (v tomto případě se nejedná o údolnici podél potoků) rozorala a znovu osela. Jenže občas se stalo, že po příznivém podzimu, kdy ozim byl příliš hustý a přerostlý, přišla zima se spoustou sněhu a ozim byl vyležen sněhem a zničen plísní sněžnou. Zatímco porost z vydroleného obilí, jako nový úhor zůstal plísní sněžnou nedotčen, právě proto že byl spásán dobyt看kem. Proto se rozhodlo vyměnit tyto dva hony. Dobytek ke spásání úhoru se přehnal na hon, kde byl špatně přezimovaný ozim, a původní úhor s dobře přezimovaným porostem z vydrolů se ponechal ke sklizni zrna další rok. Úroda byla sice menší, ale přece jen vyšší, jaká by byla, kdyby se tato změna neprovedla. Tomuto rozhodnutí se museli podřídit všichni sedláci, kteří zde hospodařili.

Za konec úhorovému systému hospodaření je považován tak zvaný pětihoný Norfolkský systém, který je považován za začátek zemědělské technické revoluce. Ale ne všem se tato novota líbila. A tak se hovořilo o jakési jen módě na panství knížete Lichtenštejna, když se na místo úhorového systému zaváděl intenzivní střídavý systém. Ještě v roce 1848 zde bylo 21,6 % úhoru, což byla pětina veškeré honové půdy. Padělky tak byly poslední díly vzniklé ještě z úhorového systému. Ve Velkých Pavlovicích to bylo podobné. Dílům k Bořeticím však místo Čtvrtě říkají Čtvrtky. Mezi obcí a dnešními Záblatskama byla velká blata. Nebudeme spekulovat o tom, v jakém pořadí v těchto místech byla jezera, rybníky a mokřady či blata, ale pravděpodobně zatímco u nás jsme při dalším dělení honů vytvořili Zadní díly (zadní čtvrtě), pavlovští zadním čtvrtkám začali říkat Záblatska, protože tyto pozemky byly za blatama. Hladina Trkmanky v místech mezi Velkými Pavlovicemi a zaniklou vsí Trutmanice (u větrolamu) bývá často výš než úroveň okolních pozemků. Proto srážková voda z Hantálů byla původně sváděna souběžným příkopem do Bílovického potoka, který vtéká do Trkmanky až u Trkmance. Ale problém zde byl i se spodní vodou. A tak Agroprojekt v 90. letech problém vyřešil vyprojektováním přečerpávací stanice s plovákovým systémem, voda se čerpala přes vyvýšené břehy do Trkmanky. V tržním systému hospodaření se to však přestalo rentovat. A tak do budoucna zde budou asi znovu mokřady. Místní názvy polních tratí se tvořili samovolně. Uvedu několik příkladů. Například když agronom vysvětloval traktoristovi, kam má jet něco dělat, ale traktorista to stále nemohl pochopit. Agronom rozhovor ukončil s tím, ať se jde podívat na mapu do kanceláře, najde si číslo honu, kam jej posí-

lá. Vedle stojící traktorista, který rozhovor poslouchal, se k němu nahnul a říká: „To je u kostelíka“. A traktorista hned pochopil, že se jedná o pozemek, kde kdysi stával kostelík zaniklé vsi Trutmanice. Podél železniční tratě z Bořetic do Pavlovic bylo původně mnoho malých pozemkových tratí (Poštory, Nad zahrady, Pod Poštory a jiné). Proto po vysazení jednoho velkého meruňkového sadu v těchto místech jej nazýval každý jinak. Podle toho, kde měli jeho rodiče pozemek. Jen u nás v Bořeticích mezi Járkem a dnešní Sadílkovou pumpou pohonných hmot byly dvě tratě – Kúdelka a Tálky pod Kúdelky. Ale selské Kúdelky byly i na konci dnešního letiště. Proto Kúdelkam u silnice k Pavlovicím říkali Kúdelečky, Tálečky, Pod zahrady a podobně. Aby nevznikaly zmatky při pracovních příkazech, bylo třeba dát novému sadu jednotný název. A tak sadaři tento sad nazvali Sadem míru. A aby to bylo jasné, název psali velkými písmeny na bránu sadu. Ta byla u dnešního křížku na původním rozcestí silnice a cesty, již se říkalo „Přes kopec“. Meruňky zde pak v roce 1985 zcela zmrzly a stromy se vytrhaly. Na části Hrubých odměr je prudký kopec, kde s oblibou traktoristé zkoušeli mladé techniky, jestli to strachy vydrží, když je v tomto kopci svezou. Pro rizikové obdělávání zde byla velmi často zaseta vojtěška, na které se dalo i při malé vrstvě sněhu sáňkovat a lyžovat. A protože to zde podle dětí jezdilo jak čert, říkalo se zde Na čertáku. Dříve, když zde byly ještě selské vinice, se v jednom místě říkalo „Beograd“. Půda zde po jílových slojích ujížděla i s vinohrady. Místopisné názvy Trkmanska vychází z toho, že tato pole asi patřila k dnes zaniklé vsi Trutmanice a nebo k panskému dvoru Trkmance. Názvy, které vychází ze slovního základu měřiti či vyměřovat, jako jsou Odměry, Odměrky získaly asi

při skutečném měření při nějakém přidělování, stejně jako Prídánky a Prídělová Trkmanska. Trať Sekery má asi původ ve tvaru této malé trati na pokraji katastrální hranice s Velkými Pavlovicemi mezi Trkmanska a Hantálama. Původní trať Lůčky (za járkem pod Kopečkama) byly asi někdy skutečné Louky.

Přechod z úhorového systému hospodaření na intenzivnější střídavé hospodaření přišlo rychle a nekompromisně. Ne všichni však byli připraveni a neměli dostatek krmných plodin, které by nahradily pastvu. Proto se pásli dobytek na obecních přihonech. Ale i to postupně obec zakázala (zapověděla), a tak z části příhonu vznikla Zápověď. Nezbylo než alespoň po přechodnou dobu pást dobytek na ladem ležící nehonové půdě. Tak asi vznikly Kraví pastviny – později vinné Kraví hory. Podobně tomu bylo i se spásáním dnešní tratě Kopce. Neboli vinné hory Nad louky. Název Zázmoníky vychází ze skutečnosti, že jde o trať za zmolou. Bokem Zmoly proti Zázmoníkům je asi šestihektarová trať Bočky. Název může mít po jednom z minulých vlastníků Bořetic. Tuto malou polní trať v určité době pronajímala obec bezzemkům a drobným zemědělcům na dobu šesti tet. Nad Bočkami byl selský les Dolní Ochoze, který byl v letech 1966–1968 vyklúčen. Vedle tohoto lesa a vinohradů v Bočkách vedla významná cesta Randaska (v překladu z němčiny asi kraj, okraj zmole, rokle). Spodní část této cesty byla v hlubokém úvozu a se Zmolou tvořila vklíněnou malou půdní trať, které se říkalo Krokve (K roklí, z toho krokle, pak asi zkomolením Krokve) a nebo také Tůfary. Snad podle novokřtěnců zvaných Habáni či Tůfaři. V očích ortodoxních katolíků to byli kacíři, a tak trať, kterou také užívali, nazvali Kácary, což je dnešní levá strana teras. Ale ne celých. Asi od poloviny těchto teras po asfaltovou cestu byly Novosady. Po pravé straně údolní, dnes asfaltové cesty byly Obrany, u kterých slepá

cesta končila a vozy se zde musely obracet (v místech dnešních zatáček ve tvaru „S“). Nad vysokou mezí zde byla malá trať Cvánky. Byly zde krkolomné podmínky. Jednou když se zde ve Cvánkách sbíralo, kočí se rozhodl, že sjede na tuto slepou cestu, a převrátil se. Při první příležitosti se pak tato malá vinice (30 arů) rozdělila na záhumenky. V sousedství Cvánků a nad mezí nad Obrana byla Hájky a pod Hájka dlouhá pole, až po dnešní odbočku mezi dnešní terasou, kterým se říkalo Dlouhé. Cesta Randaska byla v místech dnešní druhé odbočky mezi terasama (před dnešní závorou u Zmole). Dnes nad terasama končí. Původně vedla mezi Hájka, Bočkama a Dolními Ochozemi a křížila významnou Veselskou (Hradskou) cestu a pokračovala do Němčiček ke středisku ZD. V Horních Kravích horách je malá trať Randlíky. Z letadla připomíná kráter po dopadu meteoritu, a nebo skutečně nádobu rendlík. Pod touto tratí jsou Mináře, které asi stejně jako Cvánky či Komárek jsou asi odvozeny od původního vlastníka nebo uživatele. Dnešní terasou s vinicí fy Stapleton-Springer vedle Zázmoníků jsou Pratačky a vedle a nebo pod nimi jsou Háltyřky. Tyto pozemky dlouhodobě užívalo JZD Kobylí, které je dosta-

lo jako náhradu za pozemky, které vlastnili jejich členové v Bořeticích. Pod Pastviskama (pozemek pod Kopcama) je malá trať Kanále. Tento pozemek byl neustále podmáčen a voda se zde nedala svést přímo do Trkmanky, a tak se odváděla systémem příkopů a kanálů níže po proudu Trkmanky. Vše se ale vyřešilo až celkovou rekonstrukcí a prohloubením Trkmanky v 60. letech minulého století. Dnes je zde jedno s našich jezer. Za Trkmankou byly pozemky státního statku, kterým se říkalo Jezírka a později také Pánské jámy, což byly dvě velké příkopy, kam byly svedeny drenáže odvodnění okolních pozemků. Katastr Bořetic v údolí Trkmanky končil, dávno již neexistující Kamennou hrází. Ale Bořeťáci vlastnili i pozemky pod Kamennou hrází, zde se této trati pod našimi Kůdelkami říkalo Rybníky. Z druhé strany Trkmanky pod mezí s akáty byly Palachy, protože tento pozemek byl zemědělsky nepoužitelný mokřad s hustým porostem rákosí (palachu). Patřil státnímu statku. Později jej JZD vysušilo tím, že se sem navážela zemina při pravidelném čištění Trkmanky.

Občané Bořetic vlastnili i pozemky v ostatních sousedních katastrech, ale o těch již nebudu hovořit.

Stanislav Pazderka, Bořetice

ZAF jízdní kola **VELO SPORT**

náhradní díly a doplňky, funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX
ke každému zakoupenému jízdnímu kolu dárek
v nabídce 95 kusů jízdních kol, koloběžek a odrážedel
prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1000,-Kč
velké slevy na sluneční brýle a funkční prádlo!!!!

záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

slevy na opravy za práci – 20% (platí listopad až únor)

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 sobota: listopad – únor, zavřeno
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507 www.zaf.cz velo@zaf.cz

Přesňákový turnaj

Letos se už po sedmé sejdeme 8. května na tenisových kurtech na místním hřišti TJ Sokol na přesňákovém turnaji. Hrají se čtyřhry, přičemž dvojice se pro větší atraktivnost losují. Přihlásit se můžete na telefonním čísle 602 192 952, startovné je Kč 100,-. Pro soutěžící připravujeme tradiční občerstvení, pro vítěze symbolické ceny. Pozvánka platí i pro přihlížející, kteří si mohou upéct a namazat vlastní přesňák, a to za dobrovolný mírný příspěvek na suroviny.

Těšíme se na pěkné počasí a na vaši návštěvu.

Jana Zemánková a Tenisový oddíl

Pozvánka

Tenisový klub 2012 zve všechny své členy i nové zájemce na výroční členskou schůzi, která se koná v neděli 14. dubna 2013 v 10 hod v zasedací místnosti kulturního domu. Připravujeme zahájení letošní sezóny, uslyšíte informace o zajištění trenéra pro zájemce z řad dětí i dospělých a v neposlední řadě připravujeme pro členy výhodné předplatné na nastávající sezónu. Na schůzi budeme vybírat členské příspěvky na letošní rok a prodávat předplatné, případně zajišťovat termíny turnajů v tenisovém kalendáři

Ing. Petr Machač, předseda TK

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

IČO: 70880646, č.ú.: 168679512/0300; tel: 519430207, reditelna@zsmjos.cz, www.zsmjos.cz

Novinky z mateřské a základní školy

Ani jsme se nenadáli a je za námi poletí. Jsou za námi i velikonoční svátky, které letos spíše připomínaly Vánoce.

V mateřské škole se pořád něco děje. Paní učitelky nenechají děti ani rodiče zahálet a neustále pro ně připravují zajímavé aktivity. O tom jsme se mohli nedávno přesvědčit například při velikonočních dílničkách nebo dnu otevřených dveří.

I ve škole se jede na plný plyn. Prvňáčci už umí pěkně číst a třídu mají vyzdobenou krásnými obrázky a výrobky. Pátáci připravili pro naše

budoucí prvňáčky perfektní zápis. Žáci 2. až 5. ročníku psali matematického klokana. Čtvrtáci a pátáci navštívili základní školu v Kobylí, kde jim osmáci a devátáci pod vedením svých učitelů předvedli zajímavé fyzikální a chemické pokusy. V měsíci březnu také všechny třídy navštívily obecní knihovnu, kde si pro naše žáky paní knihovnice připravila moc pěkné besedy. Ke zdařilé akci patřil také lyžařský kurz v areálu v Němčičkách, kterého se zúčastnilo 25 žáků, a základy lyžování zvládly i děti, které stály na lyžích poprvé. V současné době jezdí žáci 2. a 3. ročníku každý pátek plavat do Hustopečí.

Ve školní družině funguje kroužek

angličtiny, němčiny, hraje se na flétnu a klavír. V žurnalistickém kroužku se realizují děti, které baví psát. O tom, že máme pohybově nadané děti, se mohli přesvědčit návštěvníci hasičského plesu. Vystoupení tanečního kroužku sklidilo zasloužený potlesk. V rámci školní družiny se dětem také velmi líbila beseda s myslivci. Díky všem zaměstnancům a rodičům, kteří nám pomohli s pečením na jarmark, neboť z výtěžku z prodeje lineckého cukroví se nakoupily nové hračky do školní družiny.

Za každou z akcí není jenom práce učitelek a žáků, ale také rodičů, bez jejichž pomoci by nešlo dělat to, co děláme. Jsem ráda, že rodičů, kteří nám pomáhají, není málo. V nejbližší době nás čeká představení Divadýlka z pytlíčku, účast v pěvecké soutěži O malovanou pantličku Augusty Šebestové v Kobylí. Čtvrtáky čeká 2. část dopravní výchovy. Den Země oslavíme sázením stromů. Ještě plánujeme třídní schůzky, turnaj ve vybíjené v Kobylí, zápis do mateřské školy, výlety MŠ a tříd ZŠ, tradiční exkurzi našich pátáků do Prahy, školní akademii a spoustu dalších akcí.

Doufám, že se nám také podaří získat dotaci na zkvalitnění výuky, o kterou zažádal náš zřizovatel. S pomocí této dotace by mohla být

završena přestavba naší školy. Byly by zmodernizovány a dovybaveny tři učebny a na školním dvoře by vzniklo víceúčelové hřiště, které by naši žáci mohli využívat nejenom v hodinách tělesné výchovy.

Děkuji všem, kterým není osud naší školy lhostejný, a všem čtenářům Bořetických listů přeji krásné jaro a hodně sluníčka.

*Mgr. Ivana Macháčová,
ředitelka školy*

Mateřská škola

Březen – za kamna vlezem? To u nás ve školce moc neplatí, na to není čas. Toto období je pro nás nejen obdobím začínajícího jara, přípravou Velikonoc, ale převážně setkáváním se s pohádkou, a to v různých podobách. V mateřské škole si již druhým rokem vytváříme Čtecí zahrádky, kde každý den barevnými kytíčkami zaznamená-

váme četbu a sledování pohádek doma. Březen je totiž především měsícem knihy. Ty si nejen prohlížíme, čteme, půjčujeme v knihovně, ale taky sami vytváříme, ilustrujeme básničky, pohádky i písničky. Víme, kde se kniha kupuje, půjčuje, jak se vyrábí, jak se s ní zachází. V předvelikonočním rušném období jsme pro děti a rodiče připravili velikonoční dílničky, ve kterých se

pletly žíly, zdobily a ochutnávaly velikonoční perníčky, pletly košíčky z pedigu, sázelo obilí, vyráběli se pánáčky z pilin. Rodiče a děti netvořili jenom v mateřské škole, ale i doma a své výrobky přinášeli na výstavu, která byla součástí dne otevřených dveří, a to v tradičním předvelikonočním období 26. 3. 2013.

*Bc. Radomíra Mainclová,
vedoucí učitelka MŠ*

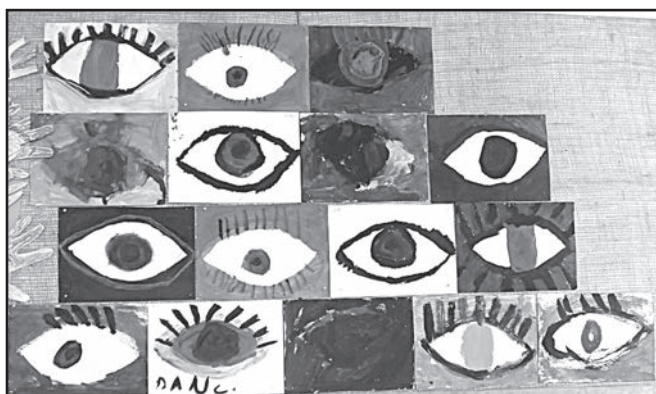
PRVNÁCI

Naše třída je hezká. Chodí sem 6 děvčat, 6 kluků a paní učitelka. Máme se rádi. Jsme milí a veselí. Kluci někdy zlobí. O přestávce si spolu hrajeme na pejsky. Povídáme si. Rádi se učíme číst, psát a počítat. Také malujeme, modelujeme, lepíme, stříháme a cvičíme.

SEM RÁDI CHODÍME.

NAŠE OČI

SNĚŽENKY

NAŠE

2. TŘÍDA

Naše třída je superová, protože si hraje s holčama.
 Jezdíme plavat a už umím šipku.

Mám hodně kamarádů a kamarádek.

My jsme moc chytrí záci a ještě jsme pilní.

Všichni jsme kamarádi. Někdy dostaneme realký
 sáček s smíchem. Já Matěj Červenka jsem třídni
 kouzelník. Všichni si navzájem pomáháme.

DOBŘÍ JE TO! BAVÍ MĚ TO!

Naše paní učitelka je milá a dobře nás
 učí, ale umí být také přísná.

Mám ráda výtvarku a čtení.

Peša Mláček

Peša říká rodičům: Já chci jet do dinoparku. Ale rodiče nic. A Peša to zkouší znovu. Mami tati, můžeme prosím jet do dinoparku? Ano můžeme. Řekli rodiče a jeli v dinoparku si Peša chtěl koupit brambůrky. Ale nepoprosil a paní ve stánku ho schválně přehlížela. Když si vzpoměl, poprosil a brambůrky dostal. Podíkoval a už nezapoměl.

Radim Eratovič

Kouzelné slovo - prosím

Kuba uvidí Radima a zavolá. Radime můžu jít k sobě? Ale Radim neslyší. Tak Kuba zavolal znovu. Radě můžu jít prosím k sobě? Ano můžu, budu rád.

O Kouzelném slovu.

Byly dvě kamarádky Janička a Kanička. Janička měla bočárek. A Kanička neměla nic. Kanička říká: dej mě bočárek! A Janička řekla: neslyším kouzelné slovo! Kanička se opravila a řekla: prosím půjčš mi bočárek? Ano půjčím.

Lucie Busková

Kouzelné slovíčko

Andrej jde ke tatínkovi a říká, tati pust' mě na počítač! Ale tatínek se otočí a jde psát doč. Andrej to zkouší znovu, tati pust'š mě prosím na počítač? Tatínek se usmál a pustil Andrej na počítač.

Kateřina Fokrová 3. třída

3. TŘÍDA

Ve třetí třídě jsme prožili příjemné zážitky na lyžování a plavání. Líbí se mi besídky, schůzky a také jsem ráda, že máme novou třídu.

Eliška Andrlíková, 3. třída

Na vánoční besídce se mi nejvíce líbilo, jak jsme si rozdávali dárečky. Pili jsme čaj a jedli cukroví, byl to nádherný den.

Kateřina Folerová, 3. třída

Ve 3. třídě jsme jeli na lyžování. Naučili jsme se lyžovat jako draci. Měli jsme na sobě helmu, lyžařské boty a lyže. Někteří z nás si vzali i hůlky. Pan instruktor nás rozdělil na skupiny. Lyžovat se naučili všichni.

Eliška Šebestová, 3. třída

Jsem rád, že máme novou třídu a hračky. Na plavání jsme na skokánku skákali šipku. Velmi mě baví číst a psát.

Stanislav Petrásek, 3. třída

V naší třídě mám bezva kámoše. David, Standa, Magda, Filip, Katka, Kuba, Jindra, Mates, Eliška Š, Eliška A. a já Milda – to je naše třída. Máme spoustu zážitků. Někteří z nás jeli do Němčiček na hory a také na plavání do Hustopečí.

Miloš Vala, 3. třída

Líbilo se mi pololetní vysvědčení a plavání. To bylo dobré, protože nás naučí dobře plavat. Jsem rád, že máme novou třídu. Nejvíce se kamarádím s Jindrou, Mildou a Filipem. Rád se učím matematiku, angličtinu a prvouku.

David Cvingráf, 3. třída

Jsem rád, že máme novou hezkou třídu. Svoji třídu máme hezky vyzdobenou. U třídy je herna, kde si můžeme o velké přestávce společně hrát. Kamarádím se všemi kluky.

Jindřich Kobza, 3. třída

Se třídou jsme byli na lyžování v Němčičkách. Naučila jsem se tam docela dobře lyžovat. Moc mě to bavilo. Na konci kurzu jsem už sjela

i velký kopec. Poslední den byly závody. Všichni dokázali dorazit do cíle.

Magda Valová, 3. třída

Jsem rád, že jsme dostali tak pěknou třídu. Je sice menší, ale pro nás stačí, protože je nás málo. Ve třídě jsme všichni dobří kamarádi. Začali jsme jezdit na plavání do Hustopečí. Je to tam zábavné.

Jakub Hrubý, 3. třída

Třídu máme malou, ale hezkou. Ve třídě je nás víc kluků, ale všichni jsme kamarádi. Líbí se mi, že jsme začali jezdit do Hustopečí do bazénu.

Filip Švásta, 3. třída

Jsmo přestěhovaní v nové třídě. Je moc hezká a vyzdobená. Na chodbě můžeme hrát fotbal nebo koulenu. Jezdíme na plavání na bazén do Hustopečí. Moc se mi tam líbí.

Matyáš Vala, 3. třída

4. TŘÍDA

Naše třída je v posledním patře. Byla nově vybudovaná společně se 3. třídou. Z oken je hezký výhled do okolí. Líbí se mi, že je vedle třídy chodba, na které hráváme o přestávce vybíjenou. Je super, že máme ve třídě dataprojektor, který využíváme pro zpestření výuky. Výhodou je, že do naší třídy chodí pouze 10 žáků. V některých předmětech jsme spojeni s 5. třídou, ale myslím, že už jsme si zvykli a ve spojích jsme jak jedna třída.

David Mazal, Martin Šperl, Martina Sadílková, Daniela Dofková, Alžběta Ujhelyiová, Honza Štefan, Stanislav Pazderka, Kryštof Petrásek, Tereza Šnajdrová a já – David Matějovič tvoříme celkem dobrou partu. David Mazal k nám přibyl ve 2. třídě. Ve 3. třídě se odstěhoval Kajetán Trojan. Od 1. třídy je naší třídní učitelkou Jana Michnová.

David Matějovič, 4. třída

OBLÍBENÉ ŠKOLNÍ AKCE ČTVRTĚKŮ

Turnaj ve vybíjené

Na turnaj jsme se připravovali v hodinách tělesné výchovy. Trénink

byl drsný, paní učitelka nás [“drala z kůže“]. Byla vytvořena dvě družstva po osmi. Družstvo Tygrů si zvolilo za kapitány Kryštofa Petráska a Tomáše Fridricha. Družstvo Medvědů vedl Standa Pazderka a Ondřej Popovský. Utkání začalo v 8:00 hod v tělocvičně. Na vybíjenou se přišla podívat paní ředitelka a pan starosta. Po dvou kolech byl stav 1 : 1. Mělo rozhodnout vybíjení Kryštofa a Ondry. Oba jsou velmi dobří hráči, ale Kryštofovi se nakonec podařilo Ondru vybit. Zajistil tak vítězství pro Tygry. Vítězné družstvo získalo pohár, který osobně připravila paní ředitelka. Všichni hráči dostali diplom. Zápas ve vybíjené byl super a všichni se těšíme, že si pojedeme zahrát vybíjenou i do Kobylí.

Kryštof Petrásek, 4. třída

Návštěva knihovny

11. 3. 2013 jsme navštívili knihovnu v Bořeticích. Na začátku se nás paní knihovnice ptala, jestli čteme knihy, jaké knihy máme rádi a jestli chodíme do knihovny. Pak jsme dostali papíry, rozdělili jsme se do skupin a luštěli křížovku. Tajenka byla „líná huba holé neštěstí“. Toto přísloví jsme museli i vysvětlit. Následovalo povídání o autorech a ilustrátorech knih se soutěží. Říkali jsme básničky a povídali si o oblíbených spisovatelích pro mládež. Nakonec jsme si mohli prohlédnout knihy, které se nám líbily. Byly tam knihy pro děti, dospělé, naučné knihy, detektivky, encyklopedie, kuchařky a romány. V knihovně nás to moc bavilo. Na konci besedy jsme dostali bonbony a spokojeně jsme odešli do školy. Myslíme si, že je moc důležité číst knihy, protože si tím člověk rozšiřuje slovní zásobu a získává nové informace.

Tereza Šnajdrová,

Daniela Dofková, 4. třída

Lyžařský kurz

Lyžařský kurz proběhl od 4. 3.–8. 3. 2013. V Němčičkách na svahu nás přivítalo nádherné slunečné počasí, které vydrželo až do středy. První den si nás instruktoři rozdělili do skupin podle toho, jak kdo uměl lyžovat. Zkušení lyžaři šli hned na velký kopec.

Začátečníci zůstali u malého kopce, kde se učili základní lyžařské postoje, zvedání, otáčení, šlapání do kopce. Potom už mohli na jezdicí pás, který je vyvezl na mírný kopec. Každý den se počet ve skupinách měnil. Ve skupině „nelýžařů“ dětí stále ubývalo. Ve čtvrtek už všichni jezdili na velkém kopci. V pátek všechny skupiny absolvovaly závody se slalomem. První tři z každého družstva získali čokoládovou medaili. Všechny děti obdržely diplom. Důležité je, že všichni dojeli do cíle a nikdo závod nevzdal. Lyžařský kurz byl super! Už se těšíme na příští.

*David Mazal,
Kryštof Petrásek, 4. třída*

Hokusy pokusy

Pokusy byly 21. 2. 2013 v Kobylí ve škole. Jeli jsme tam vlakem, což bylo zábavné.

Celou akci měly kobylské děti velmi dobře připravenou. Žáci z Kobylí nám ukázali spoustu pokusů např. dali něco do misky a udělalo to kouř, jako kdyby vybuchla nějaká bomba. Bylo to velmi zajímavé a nikdo z nás se celou dobu určitě nenudil. Pokusy se nám moc líbily. Doufáme, že příští rok se tato akce zopakuje.

*Stanislav Pazderka,
David Matějovič, 4. třída*

Hey boy, hasiči!

Hasičský ples se konal 23. 2. 2013. Kluci měli oblečené kalhoty s kšandami a růžové klobouky. Holky byly v růžových šatech a na hlavách se jim třpytily flitrované čelenky s bílým pírkem. Vystoupení na hasičský ples jsme už měli trošku nacvičené z minulého roku. Letos jsme měli málo zkoušek, takže jsme museli při nácvičce pořádně zabrat. Taneční kroužek nacvičovaly paní učitelky Jana Michnová a Dana Vajbarová. Tancovali jsme charlestonové kroky na skladbu Hey Boy. Celá choreografie byla v dost vysokém tempu, ale všichni jsme se snažili. Paní učitelka chválila i kluky, protože ti si pod vedením Standy Pazderky složili velkou část tanečních pohybů sami. Před plesem měl někdo trému a někdo ne. Na konci vystoupení tanečního kroužku si některé dívky

k sobě přibraly hasiče a kousek charlestonu s nimi tancovaly. Byla to legrace a myslím, že i tančící hasiči si to užívali. Návštěvníci plesu naše vystoupení ocenili velkým potleskem. Od hasičů jsme dostali sladkou odměnu.

Martina Sadílková, 4. třída

V NAŠÍ ŠKOLE – veršování páťáků a čtvrtáků

V 8 hodin každá škola na dětičky ráno volá.
Sedneme si do lavice,
nachystáme učebnice.
Odčítáme, sčítáme,
své věci si rovnáme.
V tělocvičně cvičíme,
a šplhat se učíme.
Ve výtvarce zdobíme,
malujem, co umíme.
V lavici tiše sedíme,
na tabuli hledíme.
Musíme se vzdělávat,
aby nebyl důvod nadávat.
Ve vlastivědě píšeme testy,
když je máme dobře, nedostaneme tresty.

Na konci roku bude vysvědčení,
dáme si na sebe hezké oblečení.
Potom máme prázdniny
a lížeme zmrzliny.
V září nastoupíme do školy zas,
už začíná podzimní čas.
Kateřina Vornáčková, Tereza Šnajdrová, David Mazal, Jan Štefan

Když jdeme ráno do školy,
máme na zádech batohy.
Také máme aktovky,
nakoupené za stovky.
Nenosíme úkoly
a nikdo nás neskolí.
Budeme dnes psát testy,
doufáme, že ne tresty.
Když přijdeme do školy,
sundáme si batohy.
Privítá nás učitelka,
říkáme jí mučitelka.

Ve třídě tabule
vypadá jak bledule.
Až půjdeme domů,
vyndáme si z aktovek kolu.
Hurá, budou prázdniny,

sejdou se všechny rodiny.
*Kryštof Petrásek, David Matějovič,
Stanislav Herzán*

Tohle je naše třída,
právě nám došla křída.
Dneska je zase učení,
to bude ale mučení.
Všechny děti jsou ve škole,
dospělí utíkají na pole.
My v lavicích sedíme,
na paní učitelku hledíme.
Máme nové lavice,
ještě po nich zůstaly krabice.
Skoro všichni píšou testy,
ale jsou tam velké resty.
Děti se učí básně zpaměti,
rodiče by se je učili za děti.
Dnes je zase dobrá svačina,
na rohlíku jogurtová lučina.
Ve výtvarné výchově zlobíme,
přítom hezky zdobíme.
Na naší novou tabuli
někdo namaloval cibuli
Díváme se do učebnice,
je to pro nás mučednice.
Že nechceme se vzdělávat,
nemusí nám nikdo nadávat.
Píšeme tuhle básničku o škole,
snad potom nezůstaneme po škole.
Za chvíli budou prázdniny,
to bude zase výlet rodinný.
*Ondřej Popovský, Stanislav Pazderka,
Petr Grůza*

Ve třídě máme krabici
a metrovou lavici.
Taky bílou tabuli
a na ní velkou bambuli.
Rádi někdy cvičíme,
ale při tom kvíčíme.
O přestávkách zlobíme,
také něco zdobíme.
Na svačinu lučina -
je to pěkná hostina.
Když děláme úkoly,
nikdy nás to neskolí.
Když píšeme testy,
máme někdy tresty.
Teď se zrovna učíme
a při tom se ztíšíme.
Na konci roku dostaneme vysvěd-
čení,
říkáme si – známky – to nic není.
*Erik Hříba, Daniela Dofková,
Alžběta Újhelyiová*

Naše 5. třída

Naše 5. třída je v přístavbě s výhledem na kostel. V 1. třídě nás bylo 11. Ve 2. třídě bylo pouze 10 žáků, protože se v 1. třídě odstěhovala Beata Procházková. Tak to šlo až do 4. třídy. Ve 4. třídě na první čtvrtletí se odstěhovala Natálie Škrancová. Teď nás v 5. třídě zůstalo jen 9. Sice se občas dohadujeme, ale vždycky to vyřešíme. Chtěli bychom především poděkovat paním učitelkám, které nás učily, zvláště našim třídním učitelkám. Naše třídní učitelky za 5 let: Dana Vajbarová, Mgr. Radmila Doležalová a Mgr. Markéta Kuchyňková. Tento rok z naší školy odchází: Eliška Škrancová, Kateřina Vomáčková, Anna Marčeva, Daniela Laznicka, Petr Grůza, Erik Hříba, Stanislav Herzán, Tomáš Fridrich a já Ondřej Popovský. Na bořetickou školu určitě nezapomeneme, ale zároveň se těšíme i do nové školy v Pavlovicích.

Ondřej Popovský, 5. třída

Zápis žáků do 1. třídy

Dne 6. 2. 2013 jsme my pátáci měli nachystaný zápis do první třídy pro 13 předškoláků. Připravovali jsme ho už dříve. Vše se odehrávalo v budově staré školy, každý z nás měl připravené stanoviště. Erik a Standa vítali předškoláky, Eliška byla u tělocviku, já jsem měla matematiku, Daniela přiřazovala s dětmi magnetky, Anička měla český jazyk, Petr obrázkový příběh, Ondra omalovánky na počítačích a Tom stříhal a lepil. Všechno bychom sami nezvládli, tak nám po-

máhali čtvrtáci, ale také paní učitelka Radka ze školky u hudební výchovy. Většina žáků měla jako oděv lidový kroj. Budoucí školáčci dostali náramky na ruku, na který dostali za splněné úkoly korálky. Také za to dostali i razítko na kartičku. Pro šikovné děti byly úkoly za hvězdičky, které nebyly povinné. Na zápis došli skoro všichni předškoláci i se svou rodinou. Co by to bylo za zápis, kdyby se nepřišel podívat pan starosta? A taky že přišel. Zápis probíhal takhle: předškoláček se dole na chodbě zapsal, dostal dárečky a pantličku, splnil všechny úkoly, šel do ředitelny probrat potřebné věci, byl pasován na školáka, dostal opět nějaké dárky a šel domů. Myslím, že se nám to povedlo, a držím palce dalším pátákům, aby to zvládli.

Kateřina Vomáčková, 5. třída

Návštěva mateřské školy

V jeden zimní den navštívila naše 5. třída mateřskou školu, aby předala předškoláčkům pozvání na zápis do 1. třídy. Děti i paní učitelky nás srdečně přivítaly. Hned potom jsme si společně zazpívali několik známých zimních písniček a pak jsme dětem předali ručně vyrobené pozvánky na zápis do 1. třídy. Předškoláčci si prohlíželi pozvánky a přitom jsme se všichni posadili do kruhu a povídali si o tom, co je čeká ve škole. Už i ve školce mají povinnosti, připravují se na opravdovou školu a tom jsme jim povídali. Od září je čeká dřívější vstávání, příprava svačiny, ale hlavně se naučí číst, psát a počítat. Je to všechno taková hra, ale pak je hrozně

fajn, když si přečtou pohádku, nebo nějaké informace sami. Spočítají si, kolik jim paní prodavačka musí vrátit peněz za nákup, za jak dlouho budou prázdniny, Vánoce nebo narozeniny. Všem se setkání líbilo a druhý den nám předškoláci návštěvu oplatili.

Anna Marčeva, 5. Třída

Hokusy pokusy

Dne 21. února jsme jeli do Kobylí do školy podívat se na fyzikální a chemické pokusy, které předvedli žáci 8. a 9. ročníku. Cestovali jsme vlakem a na zpět autobusem. V Kobylí je velká škola. Je tam druhý stupeň. Všechny pokusy byly zajímavé a já jsem byl na jeden vyvolán. Po skončení jsme šli do bufetu a jeli zpět do Bořetic.

Stanislav Herzán, 5. třída

Lyžování v Němčičkách

V pondělí 4. března jsme byli chvíli ve škole a v 8 hodin přijel bílý autobus. Při nastoupení jsme si nejprve odložili lyže do spodní části autobusu a pak jeli do Němčiček. Po příjezdu si každý obul boty na lyžování, helmu s brýlemi a nasadil lyže. Na tomto svahu jsem nebyl poprvé, protože nás sem brali i rodiče a tady jsme se učili lyžovat v lyžařské škole. Instruktor si nás rozdělil do skupin podle toho, jak kdo uměl lyžovat. Pak teprve nastalo lyžování, které mám hodně rád. Instruktor nám říkal, jak máme správně lyžovat. Na tomto lyžování jsem si užil moc srandy a byla velká škoda, že na kurzu nebyla celá naše třída. Těším se na další lyžování.

Petr Grůza, 5. třída

Smíšené třídy – ano či ne?

Jednou z dnes často diskutovaných otázek je vhodnost či nevhodnost výuky dětí ve smíšených třídách, ve kterých jsou spojeni žáci z několika (typicky dvou) ročníků. Tento způsob výuky je specifický pro malotřídní školy, v dnešní době se s ním však setkáváme i na běžných školách. Základní příčinou je především pokles počtu dětí v některých třídách a do značné míry také ekonomické problémy škol. Spojování tříd se většinou týká pouze některých předmětů, výuky jazyků, prvouky, přírodovědy či vlastivědy, matematiky a informatiky.

Jaké jsou tedy výhody, respektive nevýhody této formy

výuky? To je dlouhodobě cílem pedagogického výzkumu pracovníků pedagogických fakult UK a MU. Výsledky těchto výzkumů jsou v každém případě velmi zajímavé.

Je jednoznačně prokázáno, že spojení tříd vede žáky k větší samostatnosti. To je nezanedbatelná výhoda nejen pro další vzdělávání (mnohé střední školy, ale především školy vysoké kladou velký důraz na samostatnost studentů při osvojování si nových poznatků), samostatnost však má také velký význam pro běžný život, poněvadž usnadňuje zvládnutí komplikovaných životních situací, kterým se žádný mladý člověk nevyhne.

Velkou výhodou pak je fakt, že i ve spojených třídách bývá obvykle menší počet žáků než ve třídách běžných (12–16 vs. 28). Učitel tak má možnost více se dětem věnovat individuálně a podrobněji se zabývat jejich educačními problémy. Menší počet žáků ve třídě dává dětem také významně větší prostor k jejich vlastnímu projevu, než je tomu ve velkých třídách. Tato zvýšená a individualizovaná pedagogická péče se obzvláště pozitivně projevuje u dětí se specifickými poruchami učení, a to mnohdy do takové míry, že se podaří tyto poruchy dostatečně kompenzovat a není tak nutné žáka přeradit do speciální školy (což je naopak postup typický pro velké školy/třídy, kde individuální péče není možná). Menší počet dětí ve třídě také zlepšuje každodenní kontakt žáků nejen s učitelem, ale i s ostatními spolužáky; děti se lépe znají navzájem, jejich komunikace a spolupráce se tak dostává na kvalitativně vyšší úroveň; to obvykle platí i pro spolupráci učitelů s rodiči dětí.

Žáci ve spojených věkově odlišných třídách mají častěji příležitost ke spolupráci, učí se zvládat nezbytné ko-

munikační postupy, učí se vzájemné pomoci i toleranci vůči odlišnostem (daným byť třeba jen věkem); vztahy mezi žáky v těchto třídách bývají obvykle lepší než ve třídách standardních. Žáci se mohou učit jeden od druhého, zejména mladší děti od starších (ale i vice versa). Problémy s kázní nebo sociálně patologickými jevy (šikana, mobbing) se ve spojených třídách, především díky individuální péči pedagogů, prakticky nevyskytují.

Dítě, které se učí ve smíšené třídě, tak má větší možnost vzdělávat se v klidném, nekonfliktním a pohodovém prostředí, které je navíc podnětově pestřejší; mladší žáci často bez problémů vnímají látku určenou vyššímu ročníku, což je velmi přínosné pro tvorbu jejich budoucích prekonceptů.

Z výzkumů tedy jednoznačně vyplývá, že žáci ve spojených třídách mají minimálně zcela srovnatelné vzdělávací výsledky jako žáci ve velkých třídách, obvykle je však spíše předčí a zcela jednoznačně pak vedou v rozvoji osobnostních a komunikačních kompetencí.

Mgr. et Mgr. Libuše Matyášová

Žurnalistický kroužek

V rámci žurnalistického kroužku sestavili žáci naší školy krátkou anketu pro paní učitelky.

Anketa pro ředitelku školy a paní učitelky:

- Kolik let pracujete na naší škole?
- Jaké předměty nejraději vyučujete?
- Kterou třídu nejraději vyučujete?
- Baví Vás Vaše práce?
- Co považujete v rámci své profese za nejobtížnější?
- Vaše koníčky a zájmy?

Ředitelka školy Mgr. Ivana Macháčová

1. Letos v březnu to bylo přesně 10 let, co jsem začala v naší škole pracovat.
2. Baví mě všechny předměty.
3. Letos učím ve 3. a 4. třídě. Ale vyučovala jsem ve všech třídách. Nemůžu říct, že bych preferovala výuku v některé třídě, všechny mám stejně ráda. V každé se učí něco jiného, každá třída má svoje kouzlo.
4. Samozřejmě, jinak bych ji nedělala.
5. Nejobtížnější je smířit se s faktem, že naše profese je v současné době veřejností velmi podceňována a kritizována. Ale přesto si myslím, že být učitelem je povolání krásné, zajímavé a velmi významné.
6. Na své koníčky teď nemám moc času. Ale určitě si ráda přečtu dobrou knihu, zajdu s rodinou na procházku nebo do kina. Jsem ráda, že mohu zpívat v nově vzniklém ženském sboru.

Mgr. Markéta Kuchyňková, třídní učitelka 5. třídy

1. Brzy to budou dva roky, co jsem nastoupila do bořetické školy.

2. Mám ráda anglický jazyk a matematiku.
3. Měla jsem možnost učit ve všech třídách a každá má svá specifika. Mladší žáky je třeba motivovat a vyučovat formou hry, starší žáky musíte zaujmout. Nelze říci, čemu dávám přednost.
4. Zatím ano.
5. Zachovat klidnou hlavu
6. Věnuji se výchově mladých hasičů v Bořeticích, zpěvu ve sboru, sportu a podobně.

Bc. Jana Michnová, třídní učitelka 4. třídy

1. Ve škole v Bořeticích pracuji asi 20 let.
2. Nejraději učím matematiku.
3. Jednoznačně se mi lépe pracuje se staršími žáky, takže 4., 5. třídu.
4. Učitelování je prostě moje práce, snažím se ji vykonávat zodpovědně.
5. Zvládnout absenci uznání a respektu k naší profesi ze strany veřejnosti.
6. Mým největším koníčkem je odpočinek při dobrém filmu. :-)

Mgr. Marie Hamalová, třídní učitelka 1. třídy

1. V bořetické škole pracuji od roku 1990.
2. Ráda učím český jazyk, taky matematiku.
3. V letošním roce samozřejmě tu svoji – první.
4. Baví, vždýt ve školství pracuji téměř 40 let.
5. Nejobtížnější je přesvědčit děti a rodiče, že my – paní učitelky – jsme na jejich straně.
6. Naše čivavky.

NAVŠTĚVNÍ ŘÁD AREÁLU NA RYBNÍCÍCH OÚ BOŘETICE

Rybníky Za Jedličkovým a Pod hliníkama jsou majetkem obce Bořetice, která je pronajímá Rybářskému sdružení Bořetice na základě nájemní smlouvy ze dne 7. 12. 2011. Nájemce i pronajímatel se po vzájemné shodě dohodli na následujícím textu návštěvního řádu, který je pro nájemce smluvní podmínkou a vstupuje v platnost dnem schválení radou zastupitelstva obce. Návštěvní řád na obecních rybnících v Bořeticích je dokument, který upravuje vzájemné vztahy mezi členy Rybářského sdružení Bořetice, kteří na rybnících provozují sportovní rybolov a chov ryb za účelem rybolovu a rekreační veřejnosti. Členové RS Bořetice nemají právo bránit veřejnosti vstupovat do prostorů, které mají v nájmu, pokud budou návštěvníci respektovat práva RS Bořetice a dodržovat návštěvní řád.

NAVŠTĚVNÍKŮM

- * Vstup do areálu rybníků je pouze na vlastní nebezpečí.
- * V zimním období je vstup na led výhradně na vlastní nebezpečí a platí přísný zákaz pohybu v okolí vysekaných odvětrávacích děr, jakož i přísný zákaz vstupu na led nezletilým bez doprovodu dospělé osoby.

Je zakázáno:

- Jakýmkoliv způsobem lovit ryby, bez platné povolenky RS Bořetice nebo jiného dokladu, -vydaného orgány Rybářského sdružení Bořetice.
- Obtěžovat lovící rybáře nebo jim jakýmkoliv způsobem plášt ryby a bránit v lovu.
- Používat zařízení patřící RS Bořetice bez povolení předsedy nebo místopředsedy RS Bořetice.
- Poškozovat zařízení a porosty v majetku obce Bořetice a RS Bořetice.
- Vstupovat do prostoru hnízdišť a rákosí.
- Volné pobíhání psů podle §10 odst. 1, Zákona o myslivosti (č. 449/2001 Sb.).
- Koupání domácích a hospodářských zvířat.
- Stanování a rozdělávání ohně bez povolení vydaného předsedou nebo místopředsedou RS Bořetice.
- Zanechávání jakýchkoliv odpadků nebo vyvážení suti a hlíny.

Karel Zálešák, předseda RS Bořetice

Rybářské sdružení Bořetice – žádá, radí, informuje

Každý, kdo s něčím začíná, se potýká s počátečními problémy a musí se prokousat novými situacemi, kterým se musí buď přizpůsobovat, nebo se může poučit v tom, jak jim předcházet.

Po zkušenosti s povodní před několika lety jsme na spodním rybníku vybudovali hráz, která nás měla chránit před velkou vodou z Trkmanky. Předloni a v letošním roce opětovně se dokonce hráz ukazuje jako víceúčelová, protože v době jarního tání a dešťů se rybník naplnil natolik, že

díky hrázi nám voda naopak nepřetéká do Trkmanky.

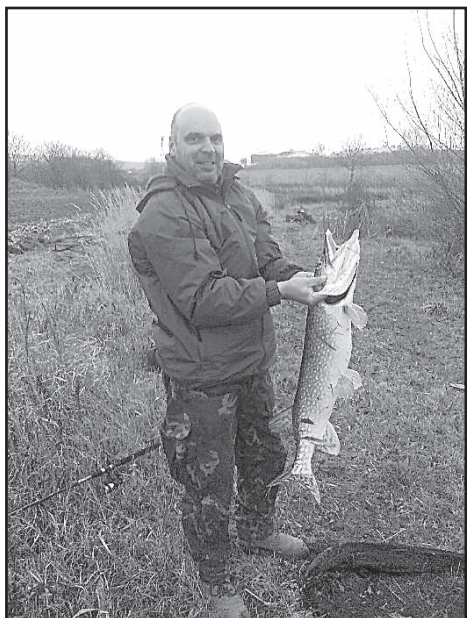
U horního rybníka jsme s něčím podobným nepočítali. Sice z něj při povodních spodní voda průsakem udělala obrovské jezero, ale po odeznění povodně se voda pomalu vracela do původních břehů. Ryby rozjeté po polích se stahovaly s klesající vodou a žádná škoda nevznikla. Následně každé jaro sice vždy hladinu zvedlo, ale v rámci břehů. Dokonce v dolince u vrbiček za ostrůvkem nám vznikala krásně plytká lagunka, kam se vyjížděly ryby nejen vyhřívat a pást, ale i vytírat.

Ovšem v tomto roce, kdy zima byla chvíli mrazivá a následně tálo a zase mrzlo a tálo, pořád dokola, se stalo to, že zmrznutá půda nevsakovala vodu a ta se stékala do nejnižšího bodu – do rybníka. Sice ještě nedosahuje výše jak při povodni, ale neklesá a dokonce současné jezero pomalu stoupá. Proto se začínáme znovu vracet k návrhu, který jsme začali považovat za zbytečný, a to k vybudování odvodňovacího potrubí s přepadovým stavidlem a zpětnou klapkou, kterým by se při určité hladině odváděla voda do strouhy z Hliníků. Což bez vědomí obce nelze. Věřím, že se

nějak domluvíme a společnými silami hladinu rybníka stabilizujeme.

Zároveň se obáváme, že se bude opakovat situace, která nastala po povodni. Vylitá voda se bude rychleji ohřívat než voda v rybníce a ryby se budou vyjíždět vyhřívat na mělčiny. Nikdo nebude nikomu bránit, když se půjde s mazlíčkem na vodítku, potichu podívat na vyhřívající se ryby, ovšem po zkušenostech z minulých let, které máme s nedisciplinovanými majiteli psů, je upozorňujeme na zákaz volného pobíhání psů podle §10 odst. 1, Zákona o myslivosti (č. 449/2001 Sb.). V minulosti jsme totiž nejednou byli svědky, jak majitel s radostí přihlížel, jak jeho rozdivočený miláček prohání a loví vyhřívající se nebo vytírající ryby na mělčinách nebo zaplavených březích. Což již více nebudeme tolerovat, ale považovat za pytláčení, týrání a poškozování ryb a hrubé porušení návštěvního řádu.

Dále si všechny již předem dovolujeme pozvat na tradiční rybářské závody, které se budou v letošním roce konat přímo na Mezinárodní den dětí 1. 6. 2013. Závody budou opět složeny ze dvou částí, pro děti a pro dospělé. Samozřejmě budou

dou dárky pro děti k jejich svátku, občerstvení a startovné zdarma. Pro dospělé symbolické startovné a tradiční rybí i ostatní speciality nejen z udírny za tradičně příznivé ceny.

Také bychom rádi upozornili, že informace o našich akcích, aktivitách, povolenkách pro hosty, kontaktech,

úspěších i neúspěších, návštěvní řád, prostě o všem o nás a kolem nás, včetně fotek nejen s úlovy našich členů, najdete nově i na adrese rybarske-sdruzeni-boretice.webnode.cz, nebo na stránkách obce, v sekci zájmová sdružení. A když už budete na obecních stránkách, podívejte

se na krásné video, které si natočila obec na dětských rybářských závodech v roce 2012.

Za Rybářské sdružení Bořetice informuje, zve i varuje předseda Karel Zálešák

Myslivecké sdružení Bořetice

V první jarní den se uskutečnila návštěva zástupců místního mysliveckého sdružení u dětí místní mateřské a základní školy.

Začínalo se v mateřské škole po poledním odpočinku. Jaké bylo překvapení některých z nich, když po procitnutí zjistili, že jsou obklopeni předměty a exponáty s mysliveckou tematikou. Jistě se jim nestává každý den, aby se probudily mezi parožím, vycpanými kachnami, bažantem, strakou a loveckou puškou. Zvláště, když se z druhé strany na ně dívá vycpaný muflon.

S dětmi byla následně uskutečněna beseda. Bylo v ní zmíněno, jaká je náplň myslivecké práce a že hlavním posláním členů mysliveckého sdružení není střílení zvířat, ale naopak jejich ochrana, jakož i ochrana celé přírody.

Po skončení besedy s těmi nejmenšími se její druhá část konala s dětmi trochu většími v družině základní školy. Žáci, kteří zde tráví odpoledne po vyučování, se ještě před odchodem domů dozvěděli něco o fauně v okolí Bořetic. Dozvěděli se jednak o zvěři významné z hlediska myslivosti, ale i např. o ptácích, kteří létají v zimě na krmítko.

Kdo dával dobrý pozor, tak zvládl dokonce i závěrečný zábavný poznávací test.

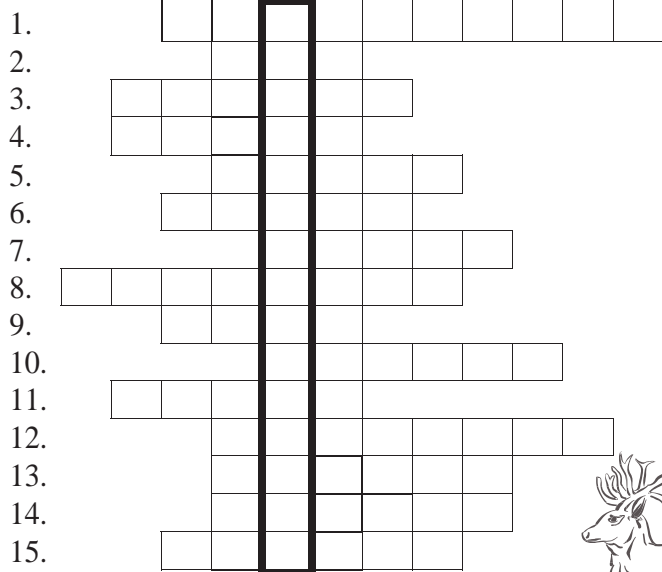
S potěšením jsme konstatovali, že spousta dětí o zvířatech již mnoho věděla a že jsou vedeny rodiči a paními učitelkami k zájmu o přírodu.

Mgr. Radim Šebesta

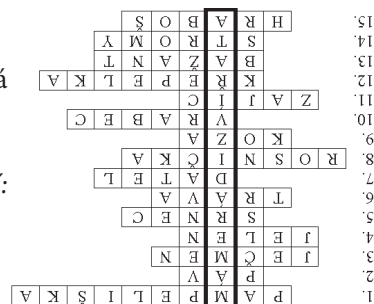
Okénko mladého myslivce

Vylušti tajenku v křížovce:

1. léčivá bylina se žlutými květy rostoucí na trávnicích
2. okrasný velký pták v zámeckých zahradách
3. druh obilí
4. žije v lese a má parohy
5. žije na poli a má parůžky
6. žerou ji králíci
7. černý pták – „lékař stromů“
8. drobná zelená žabka
9. domácí zvíře s rohama
10. neudělá žádný krok ani za 100 roků
11. má dlouhé uši a hopká po polích
12. opakuje: „pět pěněz“
13. lovný polní pták
14. je z nich tvořen les
15. žije na poli a vypadá jako myš

Řešení:

Sjezd rodáků

V PÁTEK AŽ NEDĚLI 26. - 28.7.2013

Program:

Pátek 26.7. - od 17 hodin

- setkání rodáků, občanů a hostů v kulturním domě
- prohlídka vystavených dokumentů ze života obce

Sobota 27. července – hlavní program na sóle

Od 10 do 17 hodin bude také rodáky a návštěvníky po katastru Bořetic vozit kolový vláček.

- 13,00 - slavnostní zahájení prvního sjezdu rodáků
- 13,15 - vystoupení ZŠ a MŠ
- 14,00 - vystoupení pěveckého souboru Deo Gratias
- 14,30 - vystoupení dětských zpěvaček A. Lorencové, K. Macháčové a T. Sadílkové
- 15,00 - vystoupení ženského pěveckého sboru Bořečan
- 15,30 - vystoupení mužského pěveckého sboru Svodničan
- 16,00 - píseň v podání zpěvačky Evy Pilarové
- 16,10 - křest knihy „Bořetice v proměnách času“, kmotra knihy Eva Pilarová a autoři. Po křtu bude autogramiáda.
- 16,45 - vystoupení mužského pěveckého souboru „Paniháj“ vedeného rodákem Václavem Dufkem z Moravan
- 17,00 - vystoupení dechové hudby Májovanka z Radošoviců
- 17,30 - vystoupení pěveckého dívčího sboru z Radošoviců
- 18,00 - vystoupení cimbálové muziky Pláňava z Radošoviců
- 20,00 – 24,00 - k tanci a poslechu bude hrát malá slovácká kapela Horenka

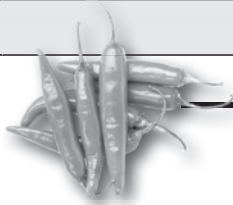
Občerstvení zajištěno.

**Po celé odpoledne se bude prodávat na stánku kniha
„Bořetice v proměnách času“.**

Neděle 28.7.

- setkání rodáků ukončí mše svatá v parku u kostela od 10 hodin

Kulinářské okénko

KUŘECÍ PRSÍČKA tak trochu jinak

Ingredience

4 plátky kuřecích prsíček
350–500 ml podmáslí nebo bílého jogurtu
150 g hladké mouky
1/2 lžičky soli
1/2 lžičky sladké papriky
1 lžička steakového koření
1/2 lžičky pepře
1 lžička sušeného česneku
1/2 lžičky koření gyros
1/2 lžičky grilovacího koření

BRAMBOROVÉ TROJÚHELNÍČKY plněné uzeným kuřecím masem

Ingredience

400 g vařených oloupaných brambor
250 g polohrubé mouky
100 g másla
300 g uzeného kuřecího masa
sůl, kmín
1–2 bílky
tuk a mouka na plech

Fotbalista roku

Okresní fotbalový svaz i v letošním roce vyhlásil anketu Fotbalista roku. Do hlavní kategorie výbor FK Vrbice 1959 přihlásil Kamila Kadlece (odchovance bořetické kopané), který nyní hraje za Vrbici. Při podání nominace jsme doufali, že se Kamil dostane alespoň do jedenáctky roku. Výsledek ankety předčil naše očekávání. Kamil se dostal nejen do jedenáctky roku, ale celou anketu vyhrál, a stal se Fotbalistou roku za rok 2012 v rámci okresních soutěží OFS Břeclav.

Za celou svou kariéru, kterou odehrál víceméně v Bořeticích, si Kamil ocenění určitě zaslouží, a bude trvat hodně dlouho, než se to někomu z Vrbice (příp. z Bořetic) zase podaří. Jeho talent a fotbalové nadání se mu ve zralém věku zúročuje a je třeba říci, že má stále po fotbalové stránce co nabídnout. A mladí hráči se mohou po jeho boku něčemu na hřišti přiučit. V neposlední řadě má velkou zásluhu na tom, že fotbalisté z Vrbice zase hrají o postupovou naději do okresního přeboru.

Ještě jednou Kamilovi gratulujeme a věříme, že ještě dlouho bude střílet góly a rozdávat fotbalovou radost na fotbalových stadionech za FK Vrbice 1959.

Za FK Vrbice 1959, Milan Herúfek, jednatel

Postup přípravy

Kuřecí porce ponoříme do podmáslí (nebo do bílého jogurtu s míchaného s troškou vody). Necháme uležet 2–3 hodiny a několikrát obrátíme. Smícháme mouku s ostatními přísadami a okapané kousky masa obalíme v ochucené mouce. (Maso nesolíme!!! Ochucená mouka je dostatečně slaná). Smažíme na oleji.

Postup přípravy

Brambory nastrouháme, přidáme sůl, mouku, máslo a vypracujeme těsto, které vyválíme na asi 4 mm silný plát. Vykrajujeme čtverce 10 × 10 cm, do středu dáme umleté kuřecí maso a přehneme do trojúhelníku. Trojúhelníčky otreme bílkem, okmínujeme a pečeme asi 15 minut dozlatova ve vyhřáté troubě na 200 °C. Variantu bez masa můžeme zvolit například s listovým špenátem, který podusíme na másle a jemně osolíme, opepříme a jemně zakápneme smetanou.

DOBROU CHUŤ

*Bohuslav Horák – funkcionář roku (FK Vrbice 1959)
Kamil Kadlec s pohárem Fotbalisty roku (FK Vrbice 1959)*

Pastýřský list biskupů k majetkovému narovnání

Bratři a sestry,

milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista (srov. Ef 1,2).

Na začátku roku 2013, kdy začal platit zákon o majetkovém narovnání, vás chceme seznámit s širším pohledem na tuto skutečnost. Podle sdělovacích prostředků můžeme vypadat jako ti, kteří touží po majetku. Odpůrci nám vytýkají, že zrazujeme Kristovu chudobu. Někteří se ptáte, jestli bychom se neměli raději všeho majetku vzdát v duchu evangelia, které říká: „Kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty.“ (Lk 6,29). Tento zákon se však netýká jen restitucí, i když se mu tak říká. Je především o nezávislosti a novém způsobu financování církvi. Z čeho žila církev před komunismem? Především z vlastního majetku a ze státních peněz tam, kde vykonávala službu pro stát, například vedení matrik a výuka ve školách. Významný podíl na platech kněží a opravách kostelů měli takzvaní patroni, kteří za to, že významně přispívali, mohli spolurozhodovat o umístění kněží. Komunistický režim zabral církevní majetek i patronátní práva. Zavázal se platit provoz církve, ve skutečnosti však hradil prakticky pouze platy duchovních, které byly nízké. Hlavně však v duchu totalitního myšlení zavedl udělování státního souhlasu kněží k výkonu jejich služby. Komu ho nedal, ten jako kněz nesměl působit. Takoví kněží pracovali v továrnách. Kněžská služba bez dovolení státu se považovala za trestný čin. Dobré kněze pustili většinou jen do bezvýznamných farností. Měli silný nástroj na ovládnutí církve.

Po pádu komunismu byl v roce 1990 zrušen státní dozor nad církvemi a zablokován bývalý církevní majetek s příslibem, že se

brzy vyřeší i financování církvi. Během 20 let jednání byly předloženy různé návrhy. Někteří politici chtěli blokovat majetek dát do veřejného fondu, který by spolu s církví spravoval stát, aby mohl dále církev ovládat. Toto řešení by bylo pokračováním státního dozoru nad církvemi a církve by navíc nedokázaly uhlídat, aby prostředky z fondu nebyly odvedeny jinam, jak se už v minulosti stalo u jiných fondů kontrolovaných státem.

V rámci předchozích jednání o určení daní či daňových asignací dospěly jak stát, tak církve k názoru, že ani toto navrhované řešení není pro žádnou stranu výhodné.

Před pěti lety jsme se dohodli s vládou, že nám za zabraný majetek vyplatí finanční náhradu a nechá nás samostatně hospodařit, abychom si vydělali na svůj provoz. Bylo dokázáno, že jednáme se státem velkoryse a žádáme méně, než je spravedlivé. Dohodli jsme se se všemi církvemi financovanými ze státního rozpočtu, že jim necháme takový podíl, aby mohly žít jako dosud. Tehdy ovšem levice zákon zablokovala. Nyní platí zákon, v němž se finanční náhrada zmenšila o tu část, která bude vydána naturálně, a zkrátilo se také přechodné období.

Církev nezbohatne, jak si někteří myslí. Přibude nám starostí a budeme žít ještě skromněji než dnes, ale budeme svobodní. Poneseme velkou zodpovědnost, ale nepochybujeme o tom, že mezi věřícími je dost poctivých a zdatných odborníků, kteří nám pomohou. Diecéze budou spolupracovat v rámci České biskupské konference, ale každá bude hospodařit samostatně a všechny budou počítat s aktivním zapojením farností, které ponesou svůj podíl nejen na financování provozu, ale i na platech kněží.

Věříme, že se nám s Boží pomocí podaří nejen zajistit další financování, ale že také dáme příklad zodpovědného hospodaření podle sociální nauky církve, že s křesťanským přístupem k majetku a podnikání pomůžeme najít nový hospodářský model, o kterém mluví Svatý otec, když říká: „Ekonomický model, který převažoval v posledních desetiletích, usiloval o maximalizaci zisku a spotřeby z individualistického a egoistického pohledu, jenž hodnotil člověka jen z hlediska jeho schopnosti vyrovnávat se s požadavky soutěživosti. Avšak jiný pohled poukazuje na to, že pravého a trvalého úspěchu člověk dosahuje darováním sebe samého, svých intelektuálních schopností a své podnikavosti, jelikož udržitelný, a tedy autenticky lidský ekonomický rozvoj stojí na principu nezištnosti jako výrazu bratrství a logiky daru. Tvůrce míru... provozuje hospodářskou činnost pro obecné dobro, nasazuje se pro něco, co překračuje jeho vlastní zájem a co je ku prospěchu současných i budoucích generací. Tak zajišťuje nejen sebe, ale i důstojnou práci pro druhé a jejich budoucnost.“ (Poselství ke Dni míru 2013).

Můžeme říct, že naše církev je už dnes společenství s největším počtem dobrovolníků, kteří s láskou pracují pro Boha, církev i společnost. Rozvíjení a prohlubování vztahu ke Kristu, který se celý daroval pro naši spásu, bude pak nejlepší zárukou životaschopnosti církve a její užitečnosti pro společnost, která čeká na svůj podíl na Božích darech, jimiž jsme zahrnováni.

Bratři a sestry, děkujeme vám za důvěru i odvahu ke spolupráci na náročném cestě, která je před námi. Prosíme také o vzájemnou modlitbu a každému z vás ze srdce žehnáme

Vaši biskupové

Oldřich Damborský

Hedvábný souboj

Jdou dívky vymódněné v květovaných šatech
a oči mužů se na ladných oblínách potěší,
první vlaštovky si staví pod krovy přístřeší
a Láska po tuhé zimě dostává druhý nádech.

Smaragdové osení tasí listy jako úzké dýky
proti zlatým kordům slunce, Vesna řekne: Díky.

Velikonoce

Včely usedají na plyšové jívny
a sají z paliček med
probouzejí se listy staré lípy
a svět je jeden krasohled.
Svítil sluncem do daleka podběl
a vlaštovky létají pod krovy
Kristus přijal svůj nelehký úděl
a odevzdaně se drží své Boží osnovy...

Bělouši mraků

Krajky sněhu
ustoupily plyšové ruce mechu,
mladík Březen
tenký jako rašící vrbový proutek
popohnal bělouše mraků
skleněným bičem vánku,
ať dolétnou
do zaslíbené země Jara
a tak se naplní kruh
Znovuzrození...

Zase dvojsečné jaro

Zase se nalévají révy hebkými očky
a hlavácci jarní svítí v prvním boří,
zamilovaným teskně i něžně oči hoří
a srny okusují zeleň tam, kde byly Bočky.

Zase je tu dvojsečné jaro, šavle i slun-

ce plyš.
Na zápraží pije caro a na zklamání nemyslíš.

Probuzení jara

Už zní slavičí árie
a odhalily se krajky bystřiny,
na duhové karnevalové šaty stráně
řekne Slunce: Mordyjé.
A připravuje paprsky do střílny.
Ty paprsky zlatých nití,
co něžně míří na všechny zamilované,
už se chytli do Amorových sítí,
ale mně mladé holky
řikají: Pane.
Jen ty mi říkáš: Miláčku.
a hladíš mé vousy proti srsti,
radostí letím
na bílém obláčku
a polibkem si tvou lásku
jistím...

Sonet o křišťálovém větru

Zatočil se vítr nad kapličkou svatého Floriána,
patronem hasičů, nasazující zdraví
a život,
a zakroužil nad kostelem, co má svatá Anna,
nad starou lípou, co zažila Habánů
příchod.

Probral smaragdové lístky mladé jetelíně
a vinohradu první nalévající se očka,
babičky rozveselil, co už mohou mít
ruce v klíně,
a radující se zjara z batolícího se
vnoučka.

Neboť jarní vítr oblažuje všechny
beze zbytku,
orchideje na pomníku i rozevlátou
polní kytku,
vlaštovky v blankytu i rozčepýřené
vrabce v křoví,

vinaře stříhající révy i sadaře štěpující
jabloně,

i ty co mají pár šupů nebo tisícovky
v talóně,
obejme všechny hebce a na slova vděku
neodpoví...

V hluboké škarpe

V hluboké škarpe kvete modré bodláčí
jako tvé oči, které se dívají zpod brýlí,

ach, zastavit tu neopakovatelnou
chvilí,
teď, za níž mládím platit vůbec
neráčíš.

Až bude jednou poletovat povětřím
vlasů bílé peří,
snad řeknu, Lásko, jen tvým dobrým
činům věřím...

Milenci Vesny (báseň v próze)

Má útlý pas dubnové jívny, její hlas
medové dny slíbí.

Zelené oči remízku a bláto v galoších,
vyzývavá je ti nablízku, zákony gravitace poruší.

Neboť zamilovaní létají někde v oblacích,
stud z líbání v tramvajích neznají,
a smějí se prostovlasí v prudkých
lijácích.

Ona má modré oči jako u Modiglianových
obrazů, zlo oplácejí dobrem,
skonat by
chtěli víc pro lásku než pro krásu
Pegasů.

Za kmotříčku mají tu sladkobolnou
Vesnu, co má kolem krku věnec českých
fialových granátů a křičí: Miluji
vás!!! Ze snu.

Možná se rozejdou s prvním letním
rozbřeskem, on se ze smutku stane
obejdou,
ona tajně odejde s outěžkem.

Však co krásného prožili spolu, to jim
z hlavy nikdo nevylomí, dál slunce
bude svítit ze zlatého zlatodolu a v
topolové aleji nahnou se k sobě větve-
mi, ty stromy....

Pozvánka

Kulturní komise Obce Bořetice pořádá

v neděli 9. června 2013 výstavku moučníků a buchet spojenou s ochutnávkou.

Své vzorky můžete přinést od 13.30 hodin do místního kulturního domu.
Uvítáme, když také přispějete, a vzorky všichni společně ochutnáme
po závěrečném vystoupení žáků a dětí ZŠ a MŠ Bořetice.

Srdečně Vás všechny zveme.

Kulturní program zajišťují žáci a děti ZŠ a MŠ Bořetice svým ZÁVĚREČNÝM VYSTOUPENÍM,
které začne v 15 hodin.

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Pan Antonín Suský, Modřice	za	300,-- Kč
Pan Svatopluk Pazderka, Karlovy Vary	za	10 000,-- Kč
Pan Jiří Šafránek, Hustopeče	za	200,-- Kč
Paní Marie Kulatá, Šternberk	za	200,-- Kč
Pan Miloslav Petrásek, Brno	za	1 000,-- Kč
Paní Marie Varmužová, Hustopeče	za	300,-- Kč
Manželé Káťa a Pavel Grúzovi, Břeclav	za	300,-- Kč
Paní Marie Ostrůžková, Bořetice	za	200,-- Kč
Paní Evženie Kadlecová, Bořetice	za	200,-- Kč
Pan Jiří Uher, Uherčice	za	200,-- Kč
Paní Marie Hasíková, Bořetice	za	200,-- Kč
Paní Marie Vyhňáková, Blučina	za	200,-- Kč
Pan Cyril Lebeda, Bořetice	za	1 000,-- Kč
manželům Ludmile a Jaroslavu Novákovým, Bořetice	za	1 000,-- Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

prosinec

Zuzana Lejsková

leden

Petr Kadlec

únor

Jan Maceček

Nebyl uzavřen žádný sňatek.

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

leden

Josef Padalík

Jubilanti 80 let

leden

Josef Šafařík

únor

Vlasta Hříbová

František Kadlec

duben

Tomáš Šťavík

František Pazderka

Jubilanti 75 let

březen

Stanislava Zavadilová

duben

Antonín Chrástek

únor

Bohumila Bystřická

duben

Jiřina Marečková

Jubilanti 85 let

leden

Marie Poděšťová

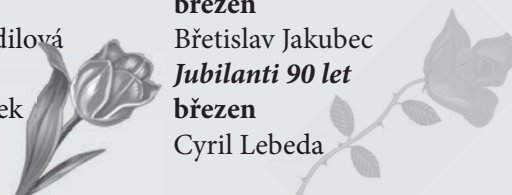
březen

Břetislav Jakubec

Jubilanti 90 let

březen

Cyril Lebeda

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2012

Přivítali jsme nové občánky naší obce:

Celkem 13 dětí, z toho 7 děvčat a 6 chlapců:

Berenika Valová	Nikola Secká
Natálie Lexová	Dominik Havlík
Nella Loukotová	Nikola Chmelíková
František Babáček	Matyáš Jambor
Ondřej Hempl	Zuzana Lejsková
Tomáš Jelínek	
Tereza Hemplová	
Matěj Kocourek	

Celkem bylo uzavřeno: 5 sňatků

Rozloučili jsme se z těmito občany:

Marie Kacerová	Anna Jurasová
Václav Česal	Milan Škranc
Štěpánka Siváková	Františka Česalová
Marie Šťavíková	Milan Novotný
Zdenka Bedřichová	Světlana Laššová
Anna Šebestová	Vlastimil Sadílek
Marie Kubíková	Jaroslav Šťavík
Bohumil Petrásek	Pavel Žďárský
Růžena Kuchyňková	

Během roku 2012 se z naší obce odstěhovalo 9 občanů a přistěhovalo se 13 občanů.

K 31. 12. 2012 je v obci Bořetice celkem 1 291 občanů.

Blahopřání

V úterý 5. března se dožil krásných 90 let náš nejstarší občan, pan Cyril Lebeda.

S kyticí a malým dárkem jsme se panu Lebedovi vypravili popřát. Pan Lebeda je nevysychající studnicí moudrosti a vzpomínek na doby dávno minulé. Několikrát jsem s ním seděla ve volební komisi u jednoho stolu a pan Lebeda mi vyprávěl své zážitky z obce i z práce v obecních orgánech. Má neuvěřitelný vypravěčský talent a na tom mu nic neubralo ani oněch devět křížků. Na svůj věk je skutečně vitální a pamatuje si věci, které se od jiných starších spoluobčanů nedozvíme. Protože už v mládí začal pracovat na obci jako tajemník tehdejšího starosty, později pracoval na zemědělském odboru bývalého ONV Hustopeče a o dění v obci se zajímal, i když ve veřejných orgánech pracovat přestal, vzpomíná na hodně zajímavé věci dodnes. Dozvěděli jsme se třeba, kdo vysadil v roce 1935 javor u hřbitovní brány, o jehož odstranění se před pár lety v souvislosti s poškozováním barokní hřbitovní brány hodně diskutovalo, jak a kudy se jezdilo z Vrbice do Bořetic na vlak, kdo odklízel sněh ze silnice na Vrbici. A dokonce si pamatuje, že do Bořetic jezdili do sklepa ke starostovi Frolichovi známí herci z Barrandova s tehdejším majitelem panem Havlem starším, který na výlety bral i syna Vašíka, který tehdy měl asi čtyři roky a hrával si u Frolichů s jejich dcerou (Marií Hrabalovou). Při jeho vyprávění jsem si mimoděk vzpomněla, že když jsem byla malá, sedávala jsem u našeho domu se sousedkou Filipínou Šumberákovou, která uměla také moc zajímavě vyprávět. Protože jsem byla moc malá, pamatuji si jenom útržky jejich příběhů. Třeba jak chodila pěšky se svými vrstevnicemi v mládí jednotit řepu až k Vídni. Cesta tam a zpátky trvala pěšky déle než samotná brigáda, ale za císaře pána obyčejný člověk neměl peněz nazbyt a cestování povozem byl přepych.

Vím, že v dnešní uspěchané době plné techniky si jen málokdy najdeme čas na vyprávění svým dětem i naslouchání starším pamětníkům. Vzpomínky starších jsou však nenahraditelnou učebnicí historie, zvláště v malých obcích, jako jsou Bořetice, o kterých píší v knihách okolní spisovatelé jen v náznacích a okrajově. Jen když si najdeme čas předat vzpomínky a poslouchat, budeme utužovat v sobě i ve svých dětech ten správný vztah k obci a jejím občanům.

Panu Lebedovi přejeme touto cestou ještě jednou hodně zdraví, pohodu a ještě hodně času na to, aby mohl předat své vzpomínky a moudro všem, kteří si najdou trochu času, zastaví se a do jeho vyprávění se zaposlouchají.

Jana Zemánková

Ing. Martin Herůfek
Projekce a inženýrská činnost

Autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby nabízí:

V souvislosti s vyhlášením dotačního programu "Nová zelená úsporám":

- * zpracování předmětné projektové dokumentace
- * zpracování výpočtů měrné roční potřeby tepla na vytápění budovy – odborný posudek – CM projekt s.r.o.
- * zajištění Průkazu energetické náročnosti budov - CM projekt s.r.o.
- * kompletní vyřízení žádosti o dotaci
- * kompletní administrace žádosti po provedení opatření pro připsání dotace na účet
- * kompletní administrace žádosti o dotaci na přípravu projektové dokumentace
- * spolupráce s firmou Gajda fasády realizující naprojektovaná opatření

S programem Zelená úsporám máme mnoho zkušeností, více než 40 úspěšných žadatelů, kteří díky tomu získali dotaci více než 8 milionů korun.

Kontakt:

Ing. Martin Herůfek, Mírová 735, 691 02 Velké Bílovice, tel.:774 538 337,
email: mherufek@seznam.cz, www.herufek-projekce.cz

CM projekt s.r.o., Bratislavská 5, 691 03 Hustopeče, tel.:775 720 727,
email: mcabal@cmprojekt.cz, www.cmprojekt.cz

Zdeněk Gajda, Kapusty 284/17, 690 06 Břeclav – Charvatská Nová Ves, tel.:777 597 243,
email: zdenek.gajda@tiscali.cz, www.gajdafasady.cz

Mimo výše uvedené provádíme:

Projekční činnost (projekt pro stavební povolení či ohlášení, projekt pro provedení stavby, projekt skutečného provedení stavby, projekty pro vytápění, ZTI, plyn, vzduchotechnika a veškeré přípojky)

Inženýrská činnost (zajištění územního rozhodnutí, zajištění stavebního nebo ohlašovacího povolení, zajištění kolaudačního rozhodnutí, zajištění všech potřebných vyjádření včetně radonového indexu pozemku, zpracování žádosti pro vynětí půdy ze ZPF, včetně jejího vyřízení)

Poradenská činnost (komplexní návrh vytápění pomocí tepelného čerpadla od firem IVT, STIEBEL ELTRON, NIBE, obchodní spolupráce s firmou zajišťující komplexní dodávku vytápění pomocí obnovitelných zdrojů tepla (a nejen nich))

Fotogalerie

Přírodověda – 4. a 5. ročník

Předtančení na ples

Hasičský ples

Hasičský ples

Taneční kroužek

Vysvědčení s rodiči a s panem starostou

Fotogalerie

Vítání občánků – Zuzana Lejsková

Vítání občánků – Dominik Havlík

Vítání občánků – Matyáš Jambor

Vítání občánků – Petr Kadlec

Myslivecký ples

Myslivecký ples

Fotogalerie

Velikonoční výstava vín

Velikonoční výstava vín

Velikonoční výstava vín

Velikonoční výstava vín

Velikonoční výstava vín

Velikonoční výstava vín

Fotogalerie

Myslivci v MŠ

Úlovek na rybníku za Jedličkovým

ZŠ – lyžařský kurz

ZŠ – lyžařský kurz

Zápis - 1. třída

Velikonoční den otevřených dveří MŠ

Bořetické listy č. 1/2013

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: Václav Surman, JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Ivana Macháčová, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Procházková, DiS.
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: zpravodaj@bořetice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků krátit. Výtisk zdarma.
Neprošlo jazykovou úpravou.
Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav